

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Historia Locorum Theologicorum Phil. Melanchthonis ...

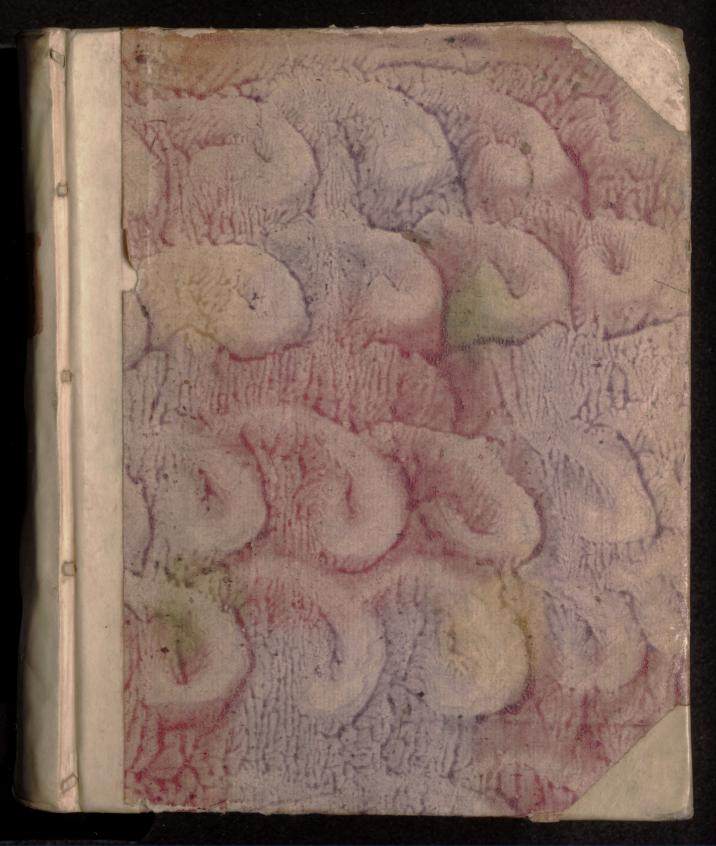
Part 1: Varias Recensens Editiones

Gryphiswaldiae: Röse, [ca. 1761]

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn843543574

Band (Druck)

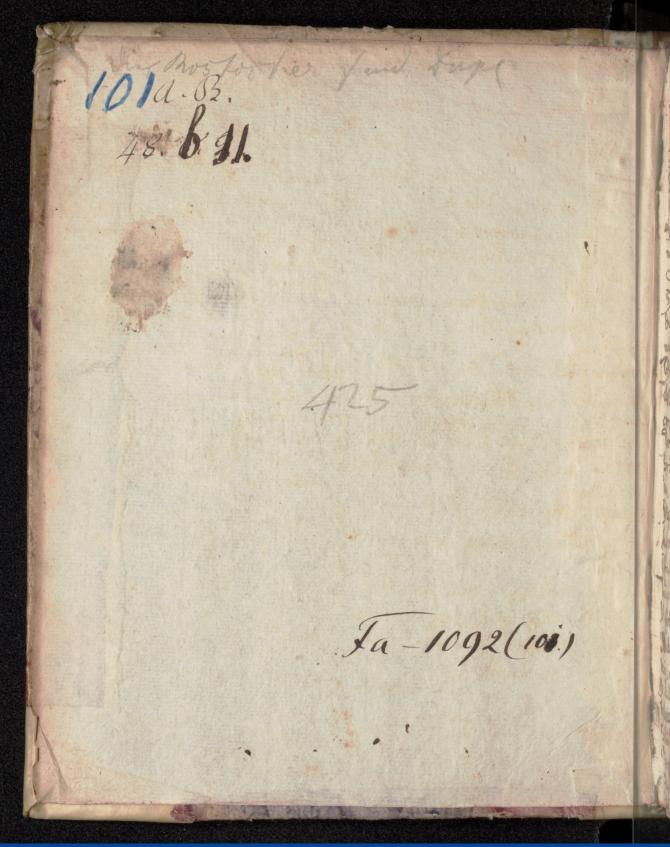
Freier 8 Zugang

http://purl.uni-rostock.de /rosdok/ppn843543574/phys_0001

DFG

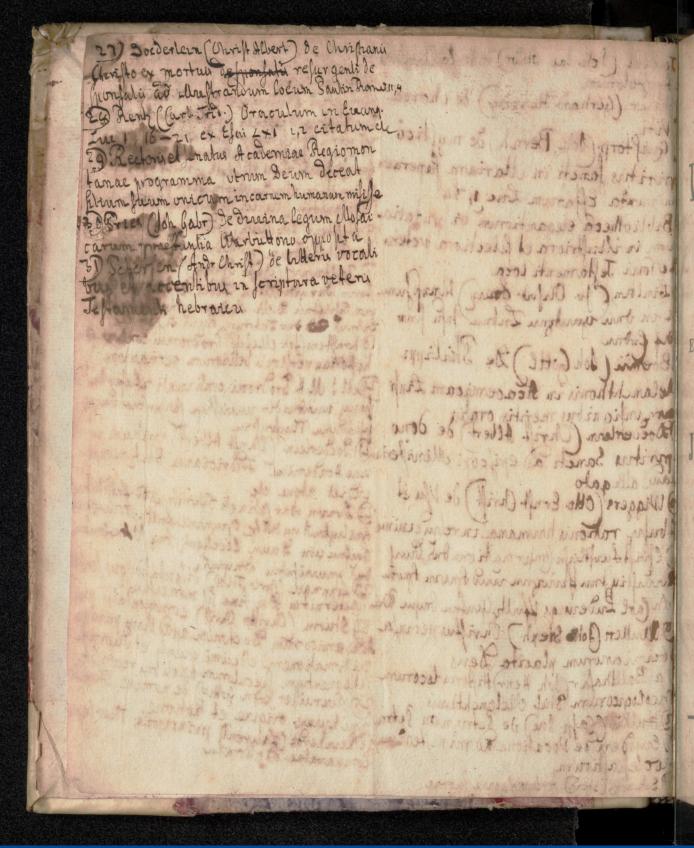

Wibilita Daving (for sounds) bornstions both a I Taidle (Joh. Jac stade) de ling Spriftlum Inga from For Evangelisch Lulling te Aposto women 3 Stieler (Gerhard Henning) de chorea Tolonie yn Philippen in oner Woltura win Curtiffy Watacher un one you ongillow za zhon Gunlforgav zind Lipno Friendrum 3) Quiftorp (Joh Bernh) de my tico Tit Grow for for Deforming it services francet durin in 1 Elifabeth fruiting walnupany Spiritus fancti in Mariam Reperaen the vixtor Effortum Love 1,34 9 Bibliothera elegantionum de prutatio-16 Cafanbonin (enevici) de ultrupaprio tomentario. D Kraffens (John Melet) Srooroman halfon wen num in illustriora et felectiona veteru fioned bibliorum germanoae cheroni Te Hamenti loca 19 Zultung Compt. Commy during the I timban, for Ohlor daling Honor func Horrin war undered in Libral Verpon was drive and Odriffin D. M. Enther my one of me house on on In your gowhen Intom July fine Inbout the sow Jahorum grand Ly - el with Eron 19 Kraftens (Joh Melch Grodromus continually 6) Bookin (Joh Gottl) De he Horiae vertionia biblionum germanitue Melanchthonis in Arademicam Lippi Dell I M. K Stodromi continuali z Lupy an Boederlan Christ Albert de donn Juny mindred in much hym Centur the im -Inlitum Murhillon sporter Sancti at epifori Ministerium Doeserlein Charle Albert initrum no na frademia Tribritianne Butvuientu ham alligato 2) Brown war papinels offmibre of follthim I Wiggers (Otto Errift Christ) de Vou et guilighent on out be granned doubt, trimples Abayy rationis humanae in rebu dening grafin win I nun Elochent bry Worwfrushing Defri durathing Confirmations Ind Dung hein igneternita Ser fra fil momentalio que fenfa - 27 Starm (Christin Christ) commentalio que - 27 Starm (Christin Christ) commentalio que wright me fringen with former fourth In fail Luderings Hoult Christin bruper so Acad emicorum Do chorum april Viny principe I deliler (John Steph.) Christus ner 27/2 exillimationen elseimi gulut et Jurun socini anonum placita Deris tablegnenhym facoulorum anali bu recenset 10 a Ballhafar Och Henry Hifforna tocorum 25 oftenmiller (Evon. gother) de nomine Chrish Theologicarum Thil Melanchthumis Deuglem de Vocatione au ministerium Blemhard (Zaurent) principia Theologia 13 Hulking Cap. Ine) de Betro non Setra ani humy origine et notione "I Schoolfie (steph) Archaeolpance factore

LOCORUM THEOLOGICORUM

PHIL. MELANCHTHONIS,

EJUSQUE

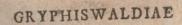
PARS I.

VARIAS RECENSENS EDITIONES.

AUCTORE

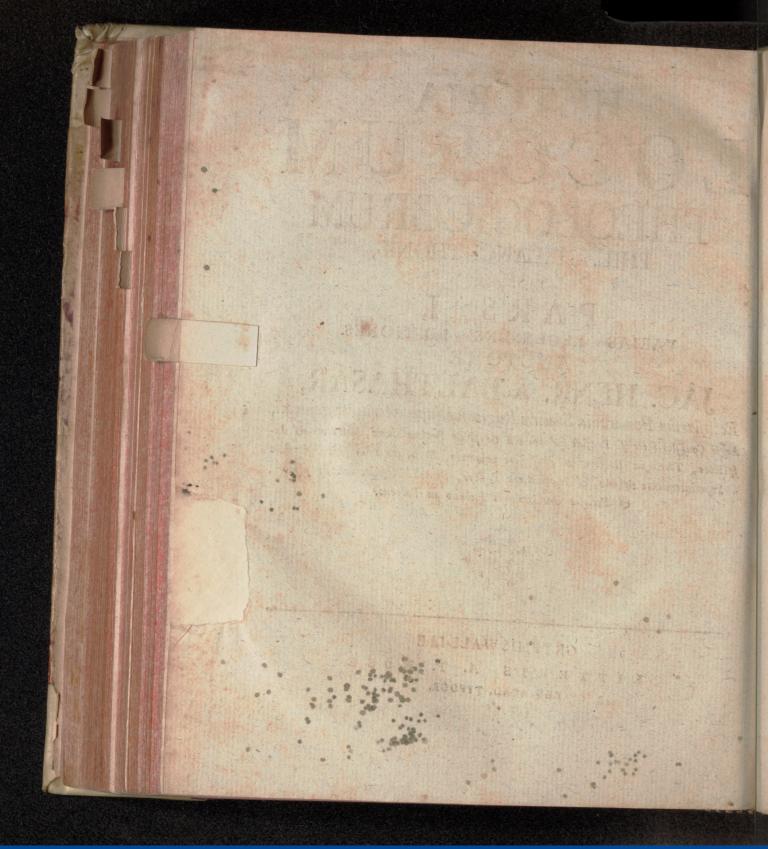
JAC. HENR. A BALTHASAR,

Ecclesiarum Pomeraniæ Svecicæ Rugiæque Superintendente generali, Regii Consistorii eccles. Præside, Academiæ Gryphicæ Procancellario, Curatore & Inspectore, Theologiæ Doctore & Professore primario, Ecclesiarum Gryphiswaldensium Superintendente urbano, & Nicolaitanæ Pastore, Synodi Gryphiswald. Præposito & Ecclesiæ Gutzkoviensis Plebano ac Patrono.

LITTERIS A. F. RÖSE REG. ACAD. TYPOGR.

HISTORIA LOCORUM THEOLOGICORUM PHIL MELANCHTHONIS.

Unios camen aniona cedibra extegrinación incli

n Corpore doctrinæ Pomeranico, fol. 131. b. habentur Melanchthonis Loci Theologici Germanici. De illis itaque nunc agendum est. Hac vero occasione dicemus etiam de Locis latinis, ut tractatio nostra pleniore habitu compareat, &, quia Loci germanici, tanquam posteriores, La-

timos sæpius explicant & illustrant. Ante vero, quam rem ipsam aggredior, præmittendi sunt auctores quidam, quorum opera ao studium vel mihi in hac historia conscribenda insigni suit usui, vel aliis ad uberiorem comparandam notitiam inservire potest. Sunt illi

I. Theologi Thuringiei, f. Ducales, in Asis suis Colloquii Altenburgensis, Jenæ A. 1569. idiomate germanico editis in sol. & idiomate latino ibidem A. 1570. in 4. ut & im Bericht vom Colloquio zu Altenburg auf der Chursachsischen endlichen Bericht. ibid. A. 1570. in 4.

II.

II. Theologi Misnici, s. Electorales, in dem warhaftigen Bericht und kurken Warnung von denen Jenischen Actis Colloquii, Witteb. 1570. in 4. eodemque anno & ibidem im Endlichen Bericht, in 4. & denique in ipsis Actis Colloquii Altenburgensis, a se editis Witteb. A. 1570. in fol. His addi possunt Acta Synodica, a Theologis Wittebergensibus utroque idiomate, germanico & latino, edita Witteb. A. 1559. in 4.

III. Joh. MATTHÆUS, Theol. Witteb. Sec. XVI. in Orat. de MELANCHTHONIS Locis communibus, A. 1588. ibidem impressa, & a Reimanno in Catalogo Bibliotheca sua adducta, To. I. p. 62. Cujus tamen iniqua censura ex sequentibus judi-

canda eft.

IV. JOH. PAUL. RESENTUS, Theol. Hafn. in vera, necessariaque narratione de Locis communibus Theologicis PHILIPPI, & eorum diversis formis, s. ætatibus, A. 1620. in 4. in WITTENII Memoriis Theologorum, p. 1006. & HENR. MUHLII Differtatt. historico-Theolog. P. II. p. 72. laudata.

V. LEONH. HUTTERUS in Locis Theologicis, in Concordia

concorde & in Explicatione libri Concordia.

VI. MART. MYLIUS in Chronologia scriptorum Melanch-THONIS, Görl. 1582. De qua finistra eruditorum judicia leguntur in Dn. WALCHII Præf. ad To. XIV. Oper. LUTHERI Halens. p. 62. 69. in Carpzovii Critica S. p. 702. & in J. M. Kraf-TII zwiefachen Zwenhundert-jahrigen Jubelgedachtniß, p. 81. Add. Goringii Ep. ad Dn. Feverlinum, in Kohlii gesamleten Briefwechsel von denen ersten Locis Melanchthonis, p. 82.

VII. Jo. CONR. DURRIUS in Isag. in libros normales ecclesice Norimbergensis, tribus tractatibus Theol. A. 1675. Norimbergæ editis, inserta, p. 95. Conf. Acta hift. eccles. Vol. XI. p. 448. 451.

VIII. J. F. MAYER in disp. de PHILIPPI MELANCHTHONIS Locis Theologicis, A. 1710. hic Gryphiswaldiæ ventilata.

IX. HENR. MUHLIUS in Dissertatt. historico Theol. P. II.

X. Alb. Zum Felde in Orat. de Methodo trasfandi Theologiam, in Analettis disquilitionum, A. 1719. editis, obvia.

XI.

XI. CHRISTOPH. SONTAG & J. C. WENDLER in Diff. de præcipuorum quorundam Sec. XVI. & XVII. Theologorum Lutheranorum eruditione, meritis & scriptis, A. 1710.

XII. G. F. STIBER in hist. Theologiæ dogmaticæ, LUTHERI & MELANCHTHONIS opera restauratæ, qua & integra exhibetur de hujus Locis Theolog. historica commentatio, A. 1712. 1719. in 8.

XIII. HERM. V. d. HARDT in Introd. in Phil. Melanch-THONIS primos rerum Theologicarum Locos, P. IV. Hift. literariae Reformationis, A. 1717. in fol. editæ, p. 28.

XIV. Jo. Fr. Buddeus in Isag. ad Theologiam universam,

Lib. post. Cap. I. §. 13. p. 384.

XV. J. G. WALCHIUS in Biblioth. Theologica selecta, To. I.

P. 33. XVI. Jo. CHR. DORNIUS in Biblioth. Theol. critica, P. II. p. 693.

XVII. Der Unpartheissche Bibliothecarius, P. I. p. 37.

XVIII. Die Unschuldigen Nachr. von U. u. N. Theol. Sakthen etc. A. 1706. p. 367. A. 1711. p. 802. A. 1712. p. 525. A. 1714. p. 223. A. 1717. p. 1036. A. 1728. p. 193. A. 1729. p. 711. A. 1730. p. 363. A. 1737. p. 512. A. 1753. p. 474. A. 1756. p. 911.

XIX. GOTTL. STOLLE in der Unleitung zur Historie der Theos

log. Gelarheit, Cap. I. J. 18. 19. Cap. IV. S. 29.

XX. J. F. REIMMANN in Hift. literar. Vol. III. p. 124. 125.

& in Catalogo bibliotheca fua, P. I. p. 458. 459.

XXI. J. P. Kohlius in denen Hamburg. Berichten von Gel. Sachen, A. 1738. p. 231. A. 1743. p. 372. A. 1748. p. 498. A. 1751. p. 694. In dem Briefwechsel der Gelehrten. A. 1750. 1751. p. 513. 635. 769. In dem gesammleten Briefwechsel über die Frage: Ob vor der Ausgabe der Locorum von 1721. eine and dere vorhergegangen seh. 1752. Conf. F. W. Kraftli Neue Th. Bibliothec, P. 73. p. 239.

XXII. J. S. Semler in der Einleitung in die Dogmatische

Gelahrheit, To. II. Theol. dogm. Baumgart. p. 146.

XXIII. J. W. FEVERLIN in Bibliotheca Symbol. p. 250.

A 2 XXIV.

XXIV. S. J. BAUMGARTEN in denen Rache. von merckw. Budhern. Vol. VI. p. 390. fqq. VII. p. 312. In denen Erlauteruns gen der Symbol. Schriften, p. 253.

XXV. J. M. KRAFT in Emendandis & corrigendis Mayeria-

næ historiæ versionis Luthert germ. p. 30.

XXVI. C. A. SALIG in Historia Aug. Confess. P. III. p. 131. XXVII. G. ARNOLD in Hift. ecclef. P. II. Lib. XVI. c. 9. etc. XXVIII. J. W. Zierold in der Einleitung zur grundlichen Rirchen-Historie, P. I. p. 387. 388.

XXIX. Miscellanea Lipsiensia nova, Vol. I. p. 628.

XXX. JAC. BRÜCKERI Mifcellanea hift. Philof. liter. in Beys

tragen von 21. und M. Theol. G. 1753. p. 472.

XXXI. Jo. Vogr in Catalogo libror. rarior. A. 1738. 1747. XXXII. Ipfe MELANCHTHON in Epiftolis fuis, a Saligio in Hist. A. C. P. III. p. 552. B. Dn. BAUMGARTEN in Nachr. v. merkw. 3. Vol. VI. p. 151. fqq. & Jo. Vogtio in Catal. libror. var. A. 1747. p. 454. recensitis; sed ultimo loco absque edit. Londin, A. 1642.

XXXIII. SECKENDORFIUS in Supplem. ad Ind. I. Hift. Luther. voc. Melanchthon, & in ipfa Hifforia Lib. 3. p. 142. 693.

XXXIV. C. M. PFAFFIUS in Intr. in Hift. Th. liter. P. I. p. 216. Sine dubio plures addi possunt, infra etiam fortassis in ipsa historia commemorandi. Sunt tamen omnes breviores & impersecti, plerique etiam multis referti erroribus. Operis itaque dignitas, utpote primi & olim fere communis doctrinæ Christianæ in eeclesia nostra compendii, sed succedente tempore gravissimis quoque contradictionibus obnoxii, accuratiorem & pleniorem requirit historiam, maxime in Pomerania, ubi hodienum inter libros normales numeratur.

Tribus vero partibus integram tractationem absolvam. Prior varias enarrabit editiones. Et sectione quidem priore latinas, utpote priores. Altera vero germanicas. Pars secunda aget de Locorum æstimatione & auctoritate. Tertia denique de adversariis locisque controversis. Quemadmodum hæc jam olim delineavi in Hamburgischen Berichten von gelehrten Sachen,

A. 1738. p. 231. feqq.

HISTO-

HISTORIÆ LOCORUM THEOLOGICORUM PHIL. MELANCHTHONIS

PARS I.

DE

VARIIS LOCORUM EDITIONIBUS.

Sunt illæ vel Latino, vel Germanico idiomate conscriptæ. Et quidem vel ab ipso Melanchthone, vel ab interpretibus. Nostra maxime interest nosse germanicas posteriores, ab ipso Melanchthone publicatas, quarum una Corpori dostrinæ Pomeranico inserta est.

SECTIO I. DE LOCIS LATINIS.

9. 1.

Hi tribus classibus distinguendi sunt, propter trinam illorum elaborationem, a Melanchthone factam. Prima classis continebit editiones ab A. 1520. usque ad A. 1535. excl. Altera editiones ab A. 1535. usque ad A. 1543. excl. Tertia denique editiones ab A. 1543. Conf. Muhlii Dissert. Histor. Theol. P. 2. p. 74.

A 3

§. II.

CLASSIS I. LOCI PRIMI.

I. Primam Locorum delineationem ad privatos & auditorum usus ex Melanchthonis prælectionibus in Epist. ad Romanos, A. 1520. institutis, enatam esse, ipse refert in Ep. dedic. ad TILEM. PLETTENERUM, Pastorem & postea Superintendentem Stolbergensem in hercynia, sequenti editioni præsixa. De hac prima delineatione, præeuntibus Seckendorfio in Supplem. ad Indic. I. Hift. Lutheranismi, & B. MAYERO nostro, (sed circa annum elaborationis & impressionis errante) in Diss. de Locis Theol. Ph. MELANCHTHONIS, p. 9. jam ante plures annos in Historia Locorum germanica scripseram: Ob nun gleich Melanchthon diese Arbeit wol eben nicht zum Druck mogte gewidmet haben: so trat sie doch bald unvermuthet, und ihm unwis send, öffentlich hervor, und zwar vermuthlich noch 21. 1520. schreibet selbst davon und bezeuget sein Mißfallen darüber 21. 1521. in der vorhin schon gedachten Borrede an Plettenerum: Anno superiore - quid in toto opere secutus essem.' Und hieraus siehet man zugleich, daß Melanchthon felbst nicht gewust, von wem und wo dieser Druck sen befordert worden, gleichwie mir auch noch iso nichts davon kund geworden. -- Weil denn, wie gesagt, die vorige edition Melanchthoni nicht anstand: so war er nun auf eine verbesserte bedacht. Conf. Hamb. Bericht von gelehrten Sach. 1738. p. 232. Postea tamen Celeb. Dn. Kohlio, quærenti, ob formidinem contrarii profiteri non fum aufus in illius Commercio epistolico collecto, & A. 1752. edito, p. 61. Tandem vero A. MDCCLII. vir celeb. in ipfo hoc commercio epistolico collecto, p. 36. ex antiquo codice manuscripto Hamburgi typis imprimi curavit Theologicam Institutionem PHILIPPI MELANCHTHONIS in Ep. Pauli ad Romanos, que hec prima Locorum delineatio fuisse videtur, & cujus titulus ipfius MELANCHTHONIS manu scriptus effe dicitur a Kohlio. Conf. F. W. Kraftii Neue Theolog. Biblioth. P. LXXIII. p. 239. CASP. ULENBERGII testimonium de Locis, jam A. 1520. editis, ex Ejusdem Hist. de vita, moribus &c. Prædicantium Lutheranorum, Lutheri, Melanch-THONIS, FLACII etc. p. 11. legas apud Kohlium, p. 131.

II. Primam editionem ægre ferens & improbans, quantumque fieri poterat, supprimens Melanchthon, novam procuravit eamque prolixiorem, A. MDXXI. Witteberga impressam in 8. & post festum omnium Sanctorum absolutam, ut ex Lutheri Epist. lat. a Coelestino editis, To. I. p. 362. colligi posse videtur. Præsixa est Ep. dedic. ad Til. Plette-NERUM cum auctoris nomine expresso, & titulo gaudet sequenti: Loci communes revum Theologicarum, seu Hypotyposes Theologica. Wittemberga An. MDXXI. Ex plag. constat 17. & dimidia. Paginæ vero numeris non funt distinctæ. Ante impressionem Lutheri censuræ subjecta & ab illo approbata suisse videtur ex Epistolarum latinarum, ante adductarum, I. c. p. 351. b. coll. p. 363. a. licet hoc negare videatur CALOVIUS in Syncretismo Calixtino, p. 208. Post epistolam ad PLETTENERUM, in præfatione præcipua quædam recenfentur rerum Theologicarum capita, singula tamen in ipso opere non tractata. Inter alia desideratur expolitio articuli de Deo trinuno, ejusque affertio ex 1 Joh. V. 7. Unde SANDIUS in Append. paradoxarum interpretationum calumniandi occasionem arripuisse dicitur, quod Me-LANCHTHON hoc dicto Trinitatem non probayerit. Factum vero est in Locis mediis, cum Antitrinitariorum hæresis Wittebergæ innotescere cæpisset. Factum quoque est in Locis ultimis & in Refutatione SERVETI, To. I. operum MELANCHTH. f. 385. Quod non expresse retulisse miror Kettnerum in Historia dicti Johannei, p. 198. 200. Conf. J. M. KRAFTII Emendanda & corrigenda in Mayeriana hist. vers. germ. LUTHERI, p. 30. Explicantur autem in ipfo Locorum opere articuli fequentes: De hominis viribus, adeoque de libero arbitrio. De peccato. Quid peccatum. Unde peccatum orig. Vis peccati & fruetus. De lege. De divinis legibus. De Confiliis. De Monachorum votis. De Judicialibus & ceremonialibus. De humanis legibus. De Evangelio. Quid evangelium. De vi legis. De vi evangelii. De gratia. De justificatione & fide. De fidei efficacia. De caritate & spe. De discrimine veteris ac novi testamenti. Item de abrogatione legis. De veteri ac novo homine. De peccato mortali & quotidiano. De fignis. De Baptismo. De panitentia. De privatis confessionibus. De participatione mensa

Domini. De caritate. De Magistratibus. De scandalo. Multa in his occurrere, non omnibus probata & paulo duriora, dudum observatum est: De fatali rerum omnium necessitate ex prædestinatione divina, eaque ademta homini libertate, in HARDTII hist. liter. reform. P. IV. f. 32. sqq. 41. De sænore, in universum interdicto, f. 51. Quod Christus in lege aliqua novarit, ib. Quod Christianis non liceat judicio contendere. Peccare, qui litigant, nec esse Christianum, qui litigat, f. 69. Quod sacramenta non justificent, f. 71. 75. Quod baptismus Johannis non sit operatus remissionem peccatorum, nec baptismus apostolorum, Joh. IV. Et, quod a Johanne baptizati fuerint rebaptizandi, f. 72. 73. Quod non aliud sit pœnitentia, nisi justificatio, f. 73. Absolutionem privatam sic necessariam esse, ut baptismum, f. 75. Denique in sequentis anni editione ipse MELANCHTHON, art. de Discrimine novi & vet. test. scribit: Confusius paulo videtur hie locus trastatus esse superiore commentario. Quare hic retexendum duxi, ut digereretur. Hæc Locorum editio inserta est HARDIII Hist. reformationis literaria, P. IV. p. 30 non tamen ubivis accurate. In fola pag. 59. leguntur vitia sequentia: 1) Omnia te, pro: omnia. 2) Quæro te, pro: Quaso te. 3) Sint salvaturus, pro: sit salvaturus. 4) Nam sint, pro: Nam fi. 5) in accepta, pro: fint accepta. 6) eaque nondum, pro: ea, quæ nondum. 7) adeoi, pro: aGeoi. 8) Sit, pro: fit. 9) simplissimam, pro: simplicissimam. 10) opulentes, pro: opulentus. În primo loco, de hominis viribus, observavi errores sequentes: Pag. 32. declinare, pro: delineare. 2) sitne libere, pro: sitne libera. Pag. 33. 1) nobis contingentiam, pro: nobis rerum contingentiam. 2) sacrarum possessio, pro: sacrarum professio. 3) quia læsus, pro: quia læsus es. 4) arbitionem, pro: ambitionem. 5) adfectum fons, pro: adfectuum fons. 6) Quid sit, pro: Qui sit. 7) Quia gloria magis ardet, pro: Quia gloriam magis ardet. 8) Elicindi, pro: eliciendi. 9) juste volumine, pro: justo volumine. Pag. 34. 1) impetrabat, pro: imperabat. 2) Aristotelico, pro: Aristotelico vocabulo. 3) hostam, pro: hos tam. 4) dicitos, pro: licitos. Habetur etiam in mea bibliotheca, & recenfetur in B. BAUMGARTEN Machr. von

M. B. Vol. VI. p. 393. in Jo. Vogtii Catal. libror. rarior. A. 1738. p. 382. A. 1747. p. 451. in Hardtii Autogr. Lutheri & coxtan. To. I. p. 127. in Catal. Bibliothecæ Reimannianæ, To. I. p. 458. in Jo. Jac. Lucii Catal. Bibliothecæ publicæ Mæno-Francof. p. 221. In Fortgef. Saml. von A. u. N. Theol. S. 1728. p. 193. A. 1730. p. 363. A. 1737. p. 512. etc. in Seckendorfii Supplem, ad Ind. i. Historiæ Lutheranismi, in Saligii Hist. A. C. P. III. p. 532. in Hutteri Locis Theol. p. 9. 264. Cæterum, de hac editione quædam Melanchthonis verba leguntur in volumine Epistolarum Philippicarum, Lugd. Bat. A. 1647. edito, p. 330. 331. de quo B. Baumgarten consulendus in Nacht. von M. B. Vol. VI. p. 166. Verbis indicatis Melanchthon promittit editionem anni 1521. Et ultimis quidem Dn. Feverlin in Kohlii gesaml. B. D. p. 19. disputat contra existentiam editionis, nostra prioris.

Præter hanc editionem in 8. alia datur Wittebergensis ejusdem anni in 4. & cum nomine auctoris, in titulo expresso, referentibus Hardtio in Autographis To. II. p. 89. & in Introductione l. c. p. 28. Kohlio im gesamleten Brieswechsel, p. 13.

& FEVERLING in Biblioth. Symbol. p. 250.

Tertia eodem anno Basilea prodiit typis Adami Petri in 8. & recensetur in Kohlii gesaml. Brieswechsel, p. 120. in Baumgarten Nacht. von M. B. Vol. VII. p. 312. in H. Muhlii Dist. hist. Theol. P. II. p. 74. ejusdemque Bibliotheca Catal. p. 56. & im Vorbericht des unverfässchten Sinnes Lutheri von der wircklichen Seligseit der Gläubigen in diesem Leben, §. 11.

In Hist. eccl. methodo Hübneri conscripta, To. V. p. 173. referre videtur J. G. Heinsius, editionem hujus anni Lipsiæ repetitam esse A. MDXXV. MDLXII. MDLXXX. Quo jure

hoc scripserit, nescio.

III. Cum ipse Melanchthon in hac sua prima editione quædam observasset, emendatione digna, sequenti anno MDXXII. novam curavit, multis in locis mutatam. Prodiit illa Wittebergæ in 8. plag. 11. & dimidiæ literisque minusculis impressa cum sequente inscriptione: Theologicæ hypotyposes, recognitæ ab auctore Wittebergæ. Recensetur in Kohlis gesamms, Brieswedse

sel, p. 15. 34. in Catalogo Bibliothecæ Cyprianicæ, p. 747. in BAUMGARTEN Mache. von M. B. Vol. VI. p. 392. & in Fever-LINI Riblioth. fymbol. p. 251.

Eodem anno alia impressa est Haganox in 8. recensita in

Fortgef. Saml. von A. u. N. Eh. S. 1728. p. 194.

Iterumque alia Argentorati in 8. docente HARDTIO in Autogr. To, III. p. 83. & Kohlio I. c. p. 120.

Porro alia Bafileæ apud AD. PETRI, mense Oct. in 8. teste

Kohlio I. c. p. 16. & Feverlino I. c. p. 251. An aliqua hoc anno prodierit Augusta Vind. ut ex SALI-GII Hift. A. C. P. III. p. 532. colligi posse videtur, non liquet. Certiores funt, quæ fine mentione loci referuntur alibi. Una in 4. in HARDTII Autogr. To. I. p. 139. Et altera in 8. in Catalogo Bibliothecæ Muhlianæ, p. 51. ejusdemque Muhlii Dorbes richt des unverfalschten Sinnes Lutheri zc. g. 11. Cujusmodi etiam habetur in Bibliotheca Göttingenst, docente Kohlio im gesammi. Briefwechsel, p. 120. Add. B. MENCII Elogia Theologor. quorun-

dam Wittenberg. p. 80.

Denique hæc editio anni MDXXII. repetita est fine mentione loci & anni in 8. post Annum MDXXV. quo Lutheri liber de servo arbitrio prodiit mense Dec. Possideo enim libellum ex Bibliotheca Mayeriana, sequenti instructum titulo: Loci communes, seu Hypotyposes Theologicae PHILIPPI MELANCH-THONIS, quibus hoc infigne testimonium MARTINUS LUTHERUS in exordio libri de servo arbitrio tribuit: PHILIPPI MELANCH-THONIS de Locis Theologicis invictus libellus, meo judicio, non solum immortalitate, sed canone quoque ecclesiastico dignus. Anno MDXXII. primum excusi. Habetur etiam in Bibliotheca Dn. Erichson, Pastoris Starkoviensis in Pomerania nostra, & in Bibliotheca Göttingensi, docente Kohlio im gesams. Brief. wechsel, p. 120. Hac editione usus est Dn. P. F. HANE in Hist. crit. A. C. append. I. p. 22. Epistola ad PLETTENERUM, ne ipsa quidem ab omni mutatione immunis, & pro: ut intelligat juventus, habens: unde cognoscat juventus, in fine legitur, & folia numeris distincta sunt. Rerum Theologicarum capita, in Præfatione expressa, different ab Indice anni 1521. In ipso opere

opere post generalem titulum de lege, f. 27. a. sequitur specialis inscriptio: Leges natura. E contrario titulus: de caritate & spe, hie omissus est, manente tamen ipsa tractatione. Sequitur titulus de discrimine novi & veteris testamenti, & distinctus: de - legis abrogatione. Editionem hanc in artic. de discrimine veteris ac novi testamenti a MELANCHTHONE mutatam esse, jam N. 2. hujus S. indicavi. Mutata quoque est tractatio de Abrogatione legis. Verba de privatæ absolutionis necessitate paululum mitigata funt: Absolutio tamen privata necessaria est, omnino. Verba artic. I. de viribus humanis, sæpius quidem mutata sunt: mansit tamen hypothesis de fatali necessitate ex prædestinatione divi-Verba, ab HUTTERO in Locis Theol. p. 9. 10. & G. CA-LIXTO in Consult. de Tolerantia Reformatorum, p. m. 12. adducta ex editionibus A. 1522. 1523. iisdem hic leguntur paginis. In art. Quid peccatum? mutata est definitio peccati originalis. In art. de legibus natura dicitur: Primam legem (Deus colendus est) quomodo (argumentis) colligere possit, (humanaratio) non video, sic occacata post Ada lapsum. - Nihil certi de Deo statuere mens humana per sese potest. -- Certe, de potentia & voluntate Dei judicare per sese ratio non potest. Conf. in artic. de libero arbitrio f. 5. S. Primum ergo sic censemus. Saniora habet editio anni 1521. Primam legem de colendo Deo accepinus ex primo cap. ad Romanos, ubi non dubium eft, quin inter naturales leges eam recenseat Apostolus, cum inquit, Deum declarasse omnibus hominibus majestatem suam conditione Et administratione universitatis mundi. In Capite: Quid evangelium, probaturus Melanchthon, Christum aliqua in lege novasse, inserit: Nam evangelium spiritus justitiam tantum tradit, quæ gladio extorqueri hominibus non potest, sicut civilis justitia. Quæ verba deinde contra Melanchthonem urgebat Ratzenbergius in HORTLEDERI To. II. de bello Schmatk. p. 42. In variatione artic. ult. de scandalo, inter alia habet: Nemo pietatem in eo ponit, quod adfurgat seniori. Inter nævos typographicos, in sequentis anni editione Argentoratensi ipsaque Dodecade Norimbergensi conservatos, fortassis referri meretur, quod fol. 101. b. & in Dodec. Norimb. p. 791. legatur: jure divino obtemperandum est, -pro: juri divino obtemperandum eft, ut habet editio anni

plem. Mftis ad Bibliothecam symbol. scribit Dn. Feverlin: Hace editio sequitur secundam editionem. Videtur autem multis annis junior & recentioribus editionibus horum Locorum opposita, ne Lutheri elogium his applicetur. Denique observo, ex editione anni MDXXII. ejusque p. 175. 194. (in meo Codice p. 88. a. 89.a. 97.b.) Peucerum in Tr. de Sententia Melanchthonis de S. C. p. 120. sq. adduxisse verba quædam de signis & sacra cæna. In posteriori tamen loco omissum est voc. tantum, post: admoneat. Reliqua conveniunt cum editionibus A. 1521.

IV. Ex fequenti anno MDXXIII. proftant editiones reco-

Prima Argentoratensis in 8. apud Jo. Hervagium impressa mense Januar. Recensetur in Catal. Biblioth. Cyprianica, p. 748.

Deinde altera Argentor. in 8. apud eundem, 12. Kal. Jun. (21. Maji) cum Indice breviori, f. ferie articulorum, in ultima pagina. Habetur in Bibliotheca templi Bardensis in Pomerania nostra, & recensetur, ni fallor, in Fortges. S. von 21. und N. 1728. p. 194. In Dn. Baumgarten N. von M. B. Vol. VI. p. 395. alius adjunctus est index realis copiosior. De quo vid. HARDTII Autogr. To. I. p. 169. Hæc editio in plerisque refert quidem præcedentem anni 1522. in quibusdam vero ab illa recedit. Præmissa est epist. ad Plettenerum. In præfatione feries rerum Theologicarum non respondet editioni anni 1522. fed priori anni 1521. De privata quoque absolutione repetita sunt verba anni 1521. Absolutio privata sic necessaria est, ut baptismus. Et in artic. de abrogatione legis, insertum est: Sic & de eucharistia judico, non peccare, qui, scientes hujus libertatis & credentes, alterutra figni parte utantur. Dominus est enim silius hominis etiam Sabbathi. Ex his de Dn. BAUMGARTEN recensione in Nachr. von M. B. Vol. VI. p. 396. 398. nullas hic agnoscentis variationes, judicare licet, & de Dn. WAL-CHII responsione, MELANCHTONEM hic eximentis, in Introd. ad libros symbol. p. 339. In hac editione paginisque allegatis

13

habentur, que GERHARDUS Loc. Theol. To. 3. de Evang. §. 117. adduxit.

Denique tertia editio Argentorati prodit in 8. 12. Kal. Dec. (20. Nov.) cui adjecta funt Themata Philippi de duplici justitia regimineque corporali & spirituali, in Hardtii Autogr.

To. I. p. 169. & Catal. Bibliotheca Cyprianica, p. 748.

Exflat etiam editio fine mentione loci in 8. mense Oct. ab auctore jam denuo summa cura & castigata & locupletata, in Hardtii Autogr. To. I. p. 169. in Bibliotheca Dn. Erichson, Pastoris Starkoviensis, in Baumgarten Macht. von M. B. Vol. VI. p. 396. & in Feverlini Biblioth. symbol. p. 251. ubi tamen a præcedente Basil. A. 1522. per solas literas Græcas minutiores discerni dicitur.

An Loci eodem anno Augusta Vindel. impressi sint, ut a Saligio in Hist. A. C. P. 3. p. 532. dici videtur, non constat.

GEORG. KÖNIGIUS in Cafibus conscientia, p. 649. refert editionem hujus anni Hagenoviensem, eamque Libris Norimbergensium normalibus, s. Dodecadi Norimbergens, A. 1646. & 1721. editæ, (De qua vid. Acta historico-eccles. Vol. XI. p. 408. Hift. Bibliothecæ Fabricianæ, P. IV. p. 262.) infertam effe dicit. Sed, illa in ipfius Dodecadis præmisso Catalogo dicitur Argentoratenfis A. 1523. in 8. consentientibus FABRICIO I. c. & FEVER-LINO in Biblioth. Symbol. p. 19. Defunt tamen duplex Index & themata de duplici justitia etc. In Dodecade, A. 1646. edita, observo etiam ipsa vitia editionis Argentoratensis mediæ. Pag. 752. lin. ult. judicia, pro: indicia. Pag. 774. lin. 11. Ad quid, pro: At, quid. Pag. 791. jure divino obtemperandum est, pro: juri divino obtemperandum est. Reliqua etiam, ex editione Argentoratensi adducta, observo in Dodecade. Et inter illa p. 768. hypothesin de indifferenti & libero usu unius speciei in euchariftia, a G. Calixto etiam adductam in Tr. de Tolerantia Reformatorum, p. 69. & in Tr. de Communione sub utraque. Quomodo a Norimbergenfibus excufetur, in Königii Cafibus conscientia, I. c. & Jo. Conr. Durri Isag. in Libros normales Norimberg. p. 115. legere licet. Add. Dn. FEVERLINI diff, de Lutherana communione fub una, Göttingæ, 1751. V.

و ده

V.

V. Ex anno MDXXIV. editionem refert HARDTIUS in Hist. liter. reformationis, P. IV. p. 28. fortassis ex verbis Hutte-RI, p. 30. adductis. Illis vero HARDTIUS annum 1524. inferuit, apud ipfum Hutterum non obvium.

Saligius tamen in Hift. A.C.P. 3. p. 532. Locos hoc anno Augusta Vindel. in 8. prodiisse, docet, exp. D. Sigism. GRIM.

VI. Anni MDXXV. editiones iterum a variis recenfentur. Lipsiensis ab Heinsio in H. E. methodo Hübneri conscripta, P. V.

p. 173-

Argentoratensis in 8. cum Thematibus PHILIPPI de duplici justitia regimineque corporali & spirituali, in Fortges. Samml. von 21. und N. 1728. p. 194. & in Catalogo Bibliotheca Bodlejana, p. 447. b. Muhtius quoque in Dissert. P. 2. p. 25. Hutte-Rus in Locis, p. 10. 264. & Explicatione Form. Conc. p. 471. 472. SALIG I. C. HARDTIUS I. C. illarum faciunt mentionem. Quæ Hutterus in Explic. Form. Conc. ex illis adduxit, leguntur etiam in editionibus annor. 1521. 1522. 1523.

VII. Denique editionem Wittebergensem anni MDXXVI. in 12. refert B. Meisnerus in Philosophia Sobria, P. 2. p. 199.

VIII. Versio Italica, Venetiis impressa, & a Jo. Vogrio in Catal. libror. rarior. A. 1747. p. 452. recensita, fine dubio est primorum Locorum. Ad quem vero annum referenda sit, non constat. Conf. Saligii Hist. A. C. P. 3. p. 532. Beytrage von 21. und M. 1753. p. 474.

IX. De hac prima Locorum classe præclara extant Lutheri testimonia, To. I. Epistolar. lat. a G. Coelestino edito, p. 351. 363. (quarum tamen epistolarum prior non ubivis accurate translata est To. XIX. Oper. Luthers Halens. p. 2234.) To. XIX. Oper. Lutheri Halens. p. 1594. To. III. Jenens. lat. f. 62. inprimis in libro de servo arbitrio, Oper. Jen, lat. To. 3. f. 160.b. Quod ultimum probant Apol. F. C. P. 1. C. 9. f. 181. & HUTTE-Rus in Conc. conc. c. XI. p. 345. Cautius vero Calovius in Syncretismo Calixtino, p. 208. Hutterus in Locis Theol. p. 9. 10. 264. & in Explic. F. C. p. 246. 247. scribere non dubitat, in his editionibus, si unum excipias, quod de prædestinatione satis incommode & duriuscule est positum, catera pleraque omnia

omnia satis effe orthodoxa & Lutheri doctrina consentanea. Vel, vix quicquam in illis occurrere, quod cum analogia fidei dissentiat. Et FEUSTKINGIUS in Hift. Colloquii Jeverensis, p. 35. (de toto licet Corpore doctrina Melanchthonis in antecedentibus locutus) primam tamen Locorum edifionem A. 1521. absolute dicit illibatam, nec erroribus coinquinatam. Qua etiam ratione Melanchthon in capite de absolutarerum omnium necessitate ex prædestinatione divina, indeque ademta homini libertate, a nostratibus excusetur, in Seckendorfii Hift. Lutheranismi, Lib. III. p. 289. in Schlosseri Luthero Lutherano, Cap. VI. S. 19. & Fortgef. Samml. von At. und M. 1757. p. 515. legi potest. Sunt etiam, qui Locos priores præferunt ultimis, in Thuringicorum Astis Colloquii Altenburg. f. 335. a. in Schlüsselburgii Theol. Calvinist. germ. Lib. III. p. 27. & Consil. Theol. germ. p. 115. Ipfe tamen Melancathon in brevi difcenda Theologia ratione, To. II. Oper. p. 35. inquit: Juberem & meos communes Locos legere. Sed, multa sunt in illis adhuc rudiora, quæ decrevi mutare. Facile tamen intelligi potest, quid mihi ibi displiceat, ex meis Colossensibus, ubi Locos aliquos mitigavi. Scholia in Ep. ad Coloff. edita funt A. 1527. 1529. 1534. De quibus vid. SECKENDORFII Suppl. ad Ind. I. Historia Lutheranismi. Conf. Theologorum Electoralium judicia in suis Actis Colloquii Altenburg. f. 319. b. & im Endlichen Bericht, f. 88. b. 89. a. Quomodo a Norimbergensibus excusentur in illorum Dodecade obvia, in Georg. Königii Cafibus conscientiæ & J. C. Durrii Isagoge ad Norimbergensium libros normales, ipsaque Dodecade, p. 672. expositum videas. Ipse quoque Hutterus in Locis Theol. nævos agnoscit, p. 264. Conf. hujus &, n. 2. 3. 4. Fortgef. Samml. von A. und D. 1737. p. 513. Acta hift. ecclef. Vol. XI. p. 446.

GLASSIS II. LOCI MEDII.

I. Ut Locos primos, sub initio Reformationis paulo horridius scriptos, ut ipse Melanchthon in Epistolis ad Camera-Rium, p. 455. infinuare videtur, observatis etiam in prima visitatione Saxonica A. 1528. admodum dissonis clamoribus inerudi-

eruditorum de multis rebus, ut To. II. Operum, p. 153. & in Epistolis edit. Londin. Lib. I. p. 134. A. 1549. loquitur, secundum typum Aug. Conf. emendaret, quo ad proprietatem, perspicuitati & concordiæ utilem, discentes adsuesierent: in Academia Wittebergensi inde ab A. 1530. novas instituit Prælectiones Academicas, fummam doctrinæ, quam Lutherus in diversis & interpretationum & concionum voluminibus tradiderat, tanquam in unum corpus redacturus. Indeque nati funt Loci medii, referentibus Theologis Electoralibus în Actis fuis Colloquii Altenburg. f. 319. a. & im Endlichen Bericht, f. 17. a. Quo vero anno primum typis impressi fint, dissentiunt scriptores. FRID. MYCONIUS in Hift. Reformationis, a CYPRIA-No edita, p. 95. ad annum refert 1531. Alii, Hutterus in Locis, p. 10. J. F. MAYER in diff. de Locis Theol. PH. MELANCH-THONIS, p. 12. SONTAGIUS & WENDLERUS in Diff. de præcipuis quibusdam Sec. XVI. & XVII. Theologis, p. 83. Durrius in Isag. ad Lib. norm. Norimb. p. 96. BAUMGARTEN in denen Ers lauterungen der S. Schr. p. 255. ad A. 1533. Quibus adstipulari videtur ipse Melanchthon in Epist. ad Camerarium, p. 455. Qui tamen in Epist. L.B. A. 1647. editis, p. 378. A. 1533. mense Julio scribit: Prælego nunc iterum locos communes, ut novam editionem atque emendationem adornem. Denique Electorales II. cc. & im Endlichen Bericht, f. 18. b. cumque illis Pezeltus in Ep. dedic. Locor. Theol. VICT. STRIGELII, referent ad A. 1536.

II. Hodie vero non novimus antiquiorem Wittebergeusi, A. MDXXXV. in 8. impressa typis Josephi Klug cum titulo sequenti: Loci communes Theologici, recens collecti & recogniti a Philippo Melanchthone, MDXXXV. pl. 29. & cum Ep. dedic. ad Regem Angliæ, Henricum VIII. libello præsixa, sed absque paginarum numeris. Habetur in mea bibliotheca & in bibliotheca templi Bardensis in Pomerania nostra. Recensetur etiam in Baumgarten Nache. von M. & Vol. VII. p. 314. ubi prima dicitur secundæ Classis. Porro, in Hardtis Autogr. To. I. p. 322. ejusque Introd. in Locos primos, p. 28. In Hutters Explic. F. C. p. 247. In Fortges. Camms. von II. und N. 1728. p. 200. In Jo. Matthei Orat. referente Reimmanno

in

in Catal. bibliotheca fue, To. I. p. 51. In J. M. KRAFTII Emendandis Historia Mayeriana, p. 32. In P. F. HANE Append. 1. ad Hift. Crit. A. C. p. 29. In B. MENCH Elogiis quorundam Theologorum Witteb. p. 83. In MUHLIT Diff. P. 2. p. 72. ejusque Bibliothecæ catal. p. 51. In FEVERLINI Biblioth. fymbol. p. 251. In Kohlis gesammt. Briefwechsel p. 83. Post præfationem: Sieut in aliis artibus prodest tenere præcipuos locos, methodo & serie quadam dispositos etc. cui subjectus est catalogus Locorum, in ipso opere pertractantur articuli sequentes: De Deo, (cujus initium est: Aptissimum huic Loco exordium) Quod unus sit Deus. De tribus personis divinitatis, & speciatim de Christo, ex novo & vet. testam. De Spiritu S. De Creatione. De Causa peccati & de contingentia. De humanis viribus, f. de libero arbitrio. De peccato. De peccato originis. Unde sit P. O. De Panis. Testimonia, quod sit P. O. & quid sit. De peccatis actualibus. De lege divina. Divisio legum, ubi de Decalogo. De lege natura. Ubi collatio legis natura & Decalogi. De usu legis divinæ. De discrimine præceptorum & consiliorum, ubi etiam de vindicta. De paupertate. De castitate. De Evangelio. Quare opus est evangelii promissione? De gratia & de justificatione, ubi etiam de fide. De bonis operibus eorumque merito. De promissionibus legalibus. Dilutio argumentorum pro meritis bonorum operum. De discrimine peccati mortalis ac venialis. De prædestinatione. De discrimine veteris & novi Testam. De Spiritu & litera. De libertate Christiana. De sacramentis. De sacramentorum numero. De Baptismo. De baptismo Johannis & Apostolorum. De baptismo infantium. De cana Domini. De eucharistico sacrificio. De panitentia. De peccato in Spiritum St. Testimonia de sidei necessitate in panitentia. De Confessione. De satisfactione. De potestate ecclesiastica, seu, de Clavibus, ubi de vocatione & ordinatione ministrorum. De ecclesia. De traditionibus humanis. De mortificatione. De scandalo. De regno Christi. Quod regnum Christi sit spirituale. De resurrectione mortuor. De afflictionibus, seu, de cruce toleranda. De Oratione. De magistratibus civilibus & dignitate rerum politicarum. De politia eeclesiastica. Epistola dedicatoria ad Regem Angliæ: Cum in docendo magnopere profit tenere summas rerum, ordine & ratione distributas, legitur etiam in Epistolis MELANCHTHONIS, a PEUCERO Witteb.

Witteb. A. 1565. editis in 8. p. 154. & in Epistolarum editione Londin. Lib. I. p. 139. fed, omiffis posterioribus foliis, allocutionem ad Regem continentibus. Quæ tamen in Epist. Londin. Lib. 3. p. 491. exhibertur. Occasio dedicationis refertur in Arnoldi H. E. P. IV. p. 83. & Seckendorfii Hist. Lutheranismi, Lib. 3. p. 111. Ex Melanchthonis Epist. ad Ca-MERARIUM, p. 240. apparet, CAMERARIUM scripsifie Græcum Epigramma, Locis præfigendum, quod etiam in tituli pagina aversa legitur. De alio versiculo graco, in fine adjecto, & de verbis Platonis, in artic. de Magistratu civili, pl. z. 5. adductis, videantur Epistola MELANCHTHONIS, a MANLIO collecta A. 1565. p. 362. pl. C. b. & in edit. Londin. Lib. 2. p. 452. Et, quid ipfe Melanchthon de his Locis ad Camerarium scripserit, ex epistolis ad illum p. 256. 257. 455. intelligere licet. ARNOLDUS vero in Hift. eecles. P. 2. Lib. 16. c. 9. §. 3. 4. 5. ZIEROLDUS in H. E. P. 1. p. 387. 388. & J. M. KRAFTIUS in Emendandis Historiæ Mayerianæ, p. 32. improbant Philosophiæ Aristotelicæ reductionem in ecclesiam. In hac editione, art. de bonis operibus, leguntur hæc verba: Itaque non datur vita æterna propter dignitatem bonorum operum, sed gratis propter Chriflum. Et tamen B. O. ita necessaria sunt ad vitam æternam, quia sequi reconciliationem necessario debent. Et porro: Hæ tot caufæ necessitatis concurrant, qua merito diligentiam bene operandi in nobis acuere debent, ut beneficium Dei retineamus. In S. finali artic. de Libertate christiana, excusantur pii in exteris nationibus, ubi non possumt haberi, qui porrigant eis integrum sacramentum. Non vero additur, quo cafu excufandi fint. Num, fi unicam acceperint speciem, an vero, si ab utraque abstineant. Prior tamen indigitari videtur. Conf. Epift. MELANCHTHONIS, Lugd. B. editæ A. 1647. p. 338. 508. Cæterum, hypothesin de fatali necessitate ex prædestinatione divina hic sublatam esse, Hur-TERUS jam observavit in Locis Theol. p. 10. 264. Conf. CHEMNI-TII Loci Theot. P. 1. de Causa peccati, p. 160. Idem de absolutionis necessitate aliisque sententiis durioribus & paradoxis notanwith the same to the same with the

Aliam

Aliam editionem Wittebergensem ejusdem anni ejusdemque typographi, (in 8.) &, quomodo a priori differat, refert Dn. Feverlin in Biblioth. symbol. p. 251. n. 1064. In mei & Bardensis exemplorum fine legitur: Lans Deo. pro: Laus Deo. Pl. c. IIII. b. lin. 9. Ehilosophi, pro: Philosophi. Pl. c. V. a. lin. 17. ille, pro: illa. Quid altera habeat Feverlini editio, ipse videbit vir accuratissimus.

In Mich. Maittaire Annal typograph. To. V. P. 2. p. 571. habentur Loci communes Theologici, recens collecti & recognitia Philippo Melanchthone. Impress. Haganox A. MDXXXV.

mense Martio.

III. Sequenti anno MDXXXVI. novæ prodierunt edi-

Wittebergensis in 8. per Petrum Seitz. Quam possideo & referunt die Fortgef. Samml. v. A. und N. 1728, p. 200. In serie articulorum, præfationi subjecta, & in ipsa tractatione in fine additum est caput de Angelis. Post artic. Divisio legum, distinctæ sequuntur inscriptiones: Decalogus, Prima tabula. Titulus: Secunda tabula, jam habetur in edit. A. 1535. Interdum voces quædam transpositæ sunt. Ut pl. 1.7. a. lin. 18. docentium ac discentium. In artic. de tribus personis, pl. B. 8. b. habet: Pater autem Deus communicat essentiam suam illi imagini, pro: transfundit in illam imaginem. In artic. de Libertate Christ. mutatæ funt § finales, ipfaque verba de piis, excufandis in cafu impossibilitatis, omissa. In artic de Sacramentis, inserta sunt verba: Sacramenta proposita sunt, ut Deus per ea moveat, sicut per verbum. Quare in adultis excitari fides debet; juxta illud: Justus fide fua vivet. Cæterum, in infantibus agit Deus suo quodam modo; adhibito figno, ut infra dicetur. In illius fine, ubi de caritate. S. C. promovenda, agitur, addita funt verba: de caritate, & profecto non est levis adhortatio. De substantia eucharistiæ dicitur: Chriflus impertit nobis corpus sum. Sentio, Christum vere adesse Sacramento suo, & ibi efficacem esse. etc. In Epistolis quidem, a Man-LIO collectis, p. 362. MELANCHTHON A. 1536. d. 28. Martil scribit: Est alius locus ex PLATONE, de quo sape sum interrogatus. Itaque jam in recudendo verti pluribus verbis: Sed, non video uberiorem

riorem versionem, vel explicationem, in editionibus A. 1536. Declaratio verborum Platonis apud ipsum Manlium legi potest, & in Melanchthonis epistolis, Londini editis, Lib. 2.

Argentoratensis in 8. per Joannem Albertum, mense Martio, cum indice reali locupletissimo & quorundam erratorum. Hanc etiam possideo, & recensetur in HARDTH Autogr. To. 2. p. 202. Post titulum: de lege natura, editiones Witteb. A. 1535. 1536. habent inscriptionem: Catalogus. Sed, præsens Argentoratensis: Decalogus, quia leges naturæ recensentur secundum ordinem Decalogi. In aliis sequitur quidem editionem Witteb. A. 1535. sed, in artic. de S. C. hic leguntur verba, in PEUCERI Tr. de sententia Melanchthonis de S. C. p. 118. 119. obvia: Multæ & horribiles -- secuturæ sint. Pro quibus Wittebergensis habet: De usu hujus sacramenti, si vetus ecclesia consuetudo non esset abolita, facile effet judicium. Olim enim fuit una communis Miffa, certis diebus in singulis ecclesiis, hoc est, in qua Presbyter iis, qui petebant, porrigebat corpus & Sanguinem Domini. Et accipio, in Gracis paroeciis ne hodie quidem plures Missas fieri, quam illam unam, quæ fit a Pastore. Disputant etiam de Metaphora. Sed sentio, Chriflum vere adesse sacramento suo, Et ibi efficacem esse. Sicut ait HILA-RIUS: Quæ fumta & hausta faciunt, ut Christus sit in nobis, & nos in Christo. Et CYRILLUS inquit in Johan. cap. 15. Unde considerandum est, non habitudine solum, quæ per caritatem intelligitur, Christum in nobis effe, verum etiam participatione naturali, etc. Inter alia Argentoratensis omisit testimonium CYRILLI, in Locis A. 1535. & in Apol. A. C. art. 10. obvium. E contrario habet dictum Paulinum 1. Cor. X. 16. iterum in Apol. A. C. I. c. legendum, alibi vero in Locis non observatum, & dicit: Itaque, datis his rebus, pane & vino, in Cana Domini, exhibentur nobis corpus & Sanguis Christi. Et Christus vere adest sacramento suo, & efficax est in nobis, sicut HILARIUS inquit: Qua sumta & hausta faciunt, ut Christus sit in nobis, & nos in Christo. Quomodo vero Melanchthon dictum Paulinum intellexerit, ex Apol. A. C. PEUCERI Tr. de fententia MELANCHTHONIS de S. C. p. 96. 105. 108. & To. IV. Oper. p. 246. 247. 800. 811. cognofcere

scere licet. Conf. Spenert Theol. Bedenken, P. IV. p. 723. In artic. de Prædestinat. ejusque verbis: Quod certe faciunt illi, qui quærunt causam electionis, aut tollunt causam electionis, hic omifsa sunt postrema: aut tollunt causam electionis, Particularistis oppolita.

Editionem hujus anni Augustanam in 8. qua antecedens Wittebergensis anni 1535. repetita, refert FeverLinus in Biblioth.

fymbol. p. 252.

IV. Nova editio Wittebergensis, A. MDXXXVIII. in 8. typis Petri Seitz excufa, recenfetur a J. M. KRAFTIO in Emendandis historia Mayeriana, p. 31. a. P. F. HANIO in Append. I. Hist. erit. A. C. p. 29. In denen Fortgef. Samml. v. 21. 11. M. 1728. p. 200. in Catalogo Biblioth. Muhliana, p. 55. ejusque Borbericht jum unverfalschten Ginn Lutheri etc. G. 11. & denique a Zierol-Do in H. E. p. 388. qui addit: Da bald großer Haß und Zwies spalt zwischen Luthero und Melanchthone entstand, ad ea fortallis respiciens, quæ ex annis 1536, 1537. susus a me exposita sunt in Hift. Libri Torgenser, P. VIII. p. 7. sqq. Add. Epi-Hola MELANCHTHONIS, Lugd. B. edita A. 1647.p. 403.438. 441. 444. &, quæ Londini prodierunt A. 1642. Lib. 2. p. 234. Exhac editione quædam alleganturin Schlüsselburgii Catal. hareticor. Lib. IV. p. 133. & HUTTERI Explic. F. C. p. 472. quæ non diffentiunt a Locis antecedentibus. Sed, in PEUCERI Tr. de sententia MELANCHTHONIS de S. C. p. 118. dicitur, verba de S. C. ex editione Argentoratensi A. 1536. adducta, legi etiam in editione anni 1538. Quod si de nostra valeret Wittebergensi anni 1538. cum Dn. P. F. Hane I. c. p. 29. dici non posset, illam ubivis consentire cum Wittebergenst anni 1535.

V. Datur etiam editio, A. MDXXXIX. Halie Suevor, in 8. excusa cum interpretatione gracarum sententiarum ac dictionum, qua passim in hoc libello reperiuntur, prioribus editionibus non adjecta. Additus quoque est index alphabeticus, & recensetur in Fort gef. Sammt. v. 2f. u. M. 1728. p. 195. & in Catalogo Bibliotheca Reinmann. To. I. p. 459. h wins ma hoe . Ha ginrolago de at fluight attende con other effectivement proper diquilitims box from

C 3

VI. Alia, ibidem A. MDXL. in 8. & cum iisdem additamentis impressa, refertur in Hardtii Autogr. To. II. p. 233. & in Kraftii Emend. Hist. Mayer. p. 31.

VII. Nova prodiit Wittebergæ, a Georg. Rhau excusa A. MDXLI. in 4. sub tit. Loci communes Theologici, recens collecti & recogniti a Philippo Melanchthone. Recensetur in Hardtil Autogr. To. 2. p. 236. in Fortges. Samml. v. A. u. N. 1728. p. 195. & Kohlii gesamml. B. W. p. 83. Dn. Feverlin in Biblioth. Symbol. p. 252. alium exhibet titulum: Loci communes Theologici, collecti & recens recogniti a Phil. Melanchthone. Witteb. 1541. in 4.

In mea bibliotheca habetur editio hujus anni in 8. ex officina Petri Seitz, cum tit. Loci communes Theologici, recens recogniti a Philippo Melanchthone. Viteberge MDXLI. post Præsationes ex soliis constans 212. Recensetur in Hardtii Autogr. To. 3, p. 308. (ubi tamen titulus respondet editioni majori To. 2, p. 236.) in Kraftii Emendandis Hist. Mayerianæ, p. 31. & in Kohlii gesamml. Brieswechsel. p. 83.

An, & qua ratione, due iste editiones different, nescio. In mea minori, remota Ep. dedic. ad Regem Angliæ, alia fubstituta est præf. ad pios & studiosos Scholasticos: Ut exulat in mundo ecclesia. Quam Kraftius novam aque prioribus diversam & pereruditam vocat. De majori vero in 4 refert Dn. Fever-LIN l. c. ibi dedicationem priorum editionum ad Regem Angliæ, (sed in fine a S. Ut autem his commentarius auspicatius exiret, truncatam) sub tit. Præfationis ad Lectorem, repeti. De qua truncatione vid. hujus J.n. 2. Quo fensu vero M. Mylius in Chronolog. Scriptor. Melanchih. hanc editionem tertiam dixerit, non capio, approbante licet Goringio in Kohlii gesammleten Briefwechsel, p. 83. & confentiente B. Mencio in vitis quorund. Theol. Witteb, p. 85. Interim in editione minori in 8. quædam observo singularia. Præter novas quasdam subdivisiones novosque titulos in artic. de Lege, ipsam tamen tractationem non variantes, in plerisque editioni quidem Wittebergensi anni 1536. conformis est: Sed in artic. de bonis operibus verba ita fluunt: Itaque non datur vita aterna propter dignitatem bonorum operum,

operum, sed gratis propter Christum. Et tamen hæc nova spiritualis obedientia ita necessaria est ad vitam aternam, quia segui reconciliationem necessario debet. Hæc Jo. Musæus in Pralect. in F. C. p. 181. & Dn. WALCHIUS in Controvers. Lutheranor. P. 1. p. 100, sic referunt germanice: Derohalben wird das ewige Les ben nicht gegeben wegen der Wurdigkeit unserer guten Werke, fons dern aus Gnaden, um Christi willen. Und ift doch diefer neue geist liche Geborsam nothig zum ewigen Leben, dieweil er auf die Berfonung mit Gott folgen muß, & dicunt, illa in Melanchtho-NIS Corpore doctrina legi, anno 1536. edito, f. 75. Quodnam illud fit Corpus doctrina, non intelligo. In Ducalium actis Collequii Altenburg. f. 99. a. unde Musæus sua desumsit, Electorales tantum faciunt mentionem de Locis Theologicis, A. 36. & 49. impressis, in quibus hæc verba legantur. Sed, in neutra illarum editionum occurrunt. Tantum leguntur in latinis Locis anni 1541. quos ipfi quoque Electorales I. e. in antecedentibus adduxerunt. Jam video, in Ducalium Aitis colloquii germanicis errore typographi positum esse annum 49. Pro quo in Actis latinis, p. 117. b. & in Electoralium Actis colloquii, f. 84. b. recte habétur annus 41. Et in hujus editionis fol. 75. b. hæc verba extant latine. Unde illa germanico idiomate adduxerunt Ele-Ctorales in Actis fuis Colloquii Altenburg, f. 84. b. Porro, in artic. de tribus personis, cur filius dicatur 2000, p. 4. b. additur: Sunt, qui aliquanto minus fubtiliter dopor dici existimant, quia fit persona, loquens cum Patribus, sicut in scriptura constat, silium Dei collocutum effe cum Jacob, Mose, Daniele. Quod tamen in Locis ultimis A. 1545. non legitur. In artic. de Libert. Christ. f. 119. a. sublata est ultima S. edit. Witteb. A. 1536. de casu impossibilitatis accipiendi utramque eucharistiæ speciem. Pro verbis A. 1535. 1536. in artic. de tribus perfonis: Porro, cum hand dubie fit natura filius, necesse est, in eo aliquid esse divinæ naturæ substantialiter. Quicquid autem est extra personam Patris, quod tamen est aliquid divinæ naturæ, id necesse est personam esse, habet: Porro - necesse est, in eo aliquam esse divinam naturam substantialiter. __ Patris, quod tamen est aliquid divince natura etc. Ante tractationem de Spiritu S. inferta est & Cum cogitamus etc. duas naturas & officia Christi

ex V. T. apparitionibus illustrans. In artic. de Lib. arbitr. pro: Præterea, si de tota vita piorum, hic legitur: Præterea, si de moribus piorum. Ante tract. de Peccatis attualibus, quatuor paginæ insertæ sunt ad uberiorem peccati orig. explicationem. Plura non libet addere. Ad vitia typographica refer p. 133-a. commode, pro: incommode, ut recte legitur To. I. Oper. MELANCHTH. f. 245. a.

VIII. Loci medii inferti quoque funt Tomo II. Operum Me-LANCHTHONIS, Bafilea cura Hervagii A. 1541. fqq. imprefforum, & in Hardtit Autogr. To. I. p. 403. in Conr. Ges-Neri Bibliotheca universali, f. 556. & Catal. Biblioth. J. A. Fa-Bricti, P. I. p. 165. adductorum. Inde Dorscheus verba de notitia & apparitionibus Filii Dei in V. T. allegavit in Collat. ad Concilium Sirmiense, p. 160. Præfatio Melanchthonis, A. 1542. scripta, habetur in Epist. a Peucero A. 1565. editis, p. 141. in edit. Londin. Lib. I. p. 144. & in Operibus, a Peucero editis, To. 3. post dedicationem. Conf. Mich. Maittaire Annal. typogr. To. II. P. 1. p. 359-378.

IX. Denique, Locos medios A. MDCXX. Francof. ad M. in 8. recufos esse, referunt die Fortges. Samml. v. 21. u. N. 1728. p. 200. Obscura tamen sunt, quæ in titulo leguntur: sieut editi sunt Wittebergæ primum anno MDXXXV. Est deinde MDXXXVI. Item MDXXXVIII. Est tandem MDXLI. Has enim editiones in multis a se invicem differre, constat. Quantum ex collatione perspexi, desiderantur hic additiones editionis A. 1541. Adsunt vero loca anni 1536. Habetur hæc editio Francosurtensis in Bibliotheca rever. Dn. Collegæ mei, D. Levin Mölleri. Præsixa est dedicatio ad Regem Angliæ, & Præstatio anni 1541. ad pios Est studiosos Scholasticos. In sine addita est appendicula testimoniorum de hoc libello, ex Ordinatione Danica & Slesvicensi, Luthero & H. Wellero.

X. Quid de his Locis mediis ipse judicet, vel referat, ME-LANCHTHON, ex illius Epistosis ad CAMERARIUM, p. 250. 256. 257. 455. ex illius Consiliis latinis, P. 1. p. 339. 342. 390. ex epistosis, a Peucero A. 1565. in 8. editis, p. 101. 106. ex Epist. L. B. A. 1647. editis, p. 378. 379. 385. 403. 438. 441.

444.

444. 445. ex præfatione MELANCHTHONIS, Hervagiana Operum editioni, & To. 3. Operum, a Peucero editorum, præfixa, ut & epistolis, a Peucero A. 1565. editis, p. 141. inserta, denique ex To. H. Operum, a PEUCERO editorum, p. 153. To. IV. p. 834. & ex Peuceri Tr. de sententia Melanchthonis de S. C. p. 65. 66. 67. 81. 85. cognoscere licet, lectu utique dignum & necessarium. Inprimis notanda sunt verba ex ultimo loco Epifolarum, Lugd. B. A. 1647. editarum, ubi ad VIT. THEODORUM scribit A. 1737. Scis, me quædam minus horride dicere de prædestinatione, de affensu voluntatis, de necessitate obedientia nostra, de peccato mortali. De his omnibus scio, re insa Lutherum sentire cadem etc. LUTHERI testimonia, prorsus egregia, habentur in Colloquiis mensal. To. XXII. Oper. Halens. p. 1067. (quæ ad A. 1540. refert appendicula editionis præcedentis,) & in MATHESII Concionibus de Lutero ad annum eundem. Tantum improbasse legitur thesin de necessitate bonorum operum ad falutem, ut in Hist. libri Torgensis, P. VIII. p. 11. fulius expolui. Vel etiam copulationem trium causarum in conversione. Vid. §. IV. n. 36. HUTTERUS quoque in Explie. F. C. p. 247. & in Locis Theolog. p. 264. honorifice de illis judicat. Et sic Muhlius in Differt, P. 11. p. 72. Interim jam in his Locis pleræque occurrent hypotheses, deinceps in controversiam vocatæ, vel improbatæ: Quod filius Dei cogitatione Patris sit genitus. Quod in eo sit aliquid divina natura. Quod Jer. XXIII. 6. 1274 fit justificator noster. | Quod communicatio idiomatum sit figura sermonis. Quod verbum in Christo patiente requieverit. Quod homo fine Spiritu S. non possit efficere, vel concipere, motus & affectus spirituales. In conversione ordiendum esse a verbo, annifendum effe, ut obtemperemus. Quod debeamus nos erigere. Quod voluntas se sustentet verbo, & Spiritus S. adjuvet infirmitatem nostram. Quod in conversione he conjungantur cause: Verbum, Spiritus S. & voluntas, non fane otiofa, sed repugnans infirmitati sua. Adducuntur testimonia BASILII & CHRYSOSTOMI: Voluntas in piis actionibus & conatibus non est otiofa, sed tamen adjuvatur a Spiritu S. Evangelium concionatur de panitentia & bonis operibus & de lege. Evangelium arguit percata. Evangelium pradicat & requirit pamtentiam. In nobis effe caufam, ut justificationis, fic electionis, fidem.

Cum side se mens erigit, donantur remissio peccatorum & reconciliatio. Meritum operibus detrahitur in remissione peccatorum, non, quia nos nihil agamus, sed, quia remissio est donatio, nt sit certa. Cum Deus remittit peccata, simul donat nobis Spiritum S. qui novas virtutes in piir esseit. Fiduciam obedientia nostra & pleræque virtutes camitari debent. Particula exclusival gratis, non excludit nostram panitentiam & bana opera, sed tantum conditionem dignitatis excludit. Agimus aliquid, cum desperationi resssimus, & nos eriginus atque consolamur promissione Christi. Quod cum facinus, Deus est esseax per verbum, & nos adjuvat. Bona opera facienda sunt, ut benesicium Dei et sidem retineamus. Sacramenta sunt signa. Tria sunt Sacramenta, baptismus, Cana Domini & absolutio. Pænitentia est sacramentam. Ecclesia est costus visibilis. Evangelium docet de quadam spirituali & æterna justitia in corde.

the grade of the country of the control of the country of the coun

I. Ultimos Locos elaborandi occasionem præbuerunt disputationes Pontisiciorum in Colloquiis Wormariems & Ratisbonems, A. 1540. 1541. variaque illorum scripta hostilia, adversus Protestantium doctrinam edita. Inde, domum redux, publicis prælectionibus Locos Theologicos retexere instituit Melanchthon. Sie referent Theologi Elestorales in suis Asis Colloquii Altenburg, s. 182. b. 319. a. & im Endlichen Bericht, fol. 17. a. cumque illis Pezelius in Ep. dedic. Locorum Theol. Vict. Strigelii. Extat etiam insignis & Inculentissima s. scriptura methodus, in Mose ostensa a Phil. Melanchthone, cum A. 1541. Locos suos Theologicos retexeret, in Hardtii Autogr. To. 2. p. 277. & Salicii Hist. A. C.P. 3. p. 547.

II. Prima editio lucem publicam vidit Wittemberga apud Petr. Seitz, A. MDXLIII. in 8. quo etiam prafatio scripta est: Prodest, sirma & perspicua testimonia, To. 1. oper. Melanchthonis, a Peucero A. 1562. edito, Locis prasixa sol. 147. b. cum premissa inscriptione: Locorum Theologicorum postrema editio, absoluta Witteberga A. 1543. Nec obstat, quod in Indice, Tomo I. operum pramisso, dicatur, postremam editionem ab-

folutam

folutam effe A. 1545. Factum hoc est propter nova augmenta novasque mutationes anni 1545. Nihilo minus editio anni 1543. dici quoque debuit postrema, quia ad ultimorum Locorum classem pertinet. Sic ipsi referent Theologi Electorales im Ente lichen Bericht, p. 17. a. p. 18. b. 19. a. & in Affic fuis Colloquit Altenburg. f. 182. b. 84. b. ubi editionem dicunt au am. Equidem & illi primam ultimorum Loconim editionem ad annum referunt 1544. in Actis suis Colloquii Altenb. f. 319. a. Sed, hoc iterum fieri potuit propter novas accessiones, occasione Libri, a Clero secundario Coloniensi A. 1543. editi, factas. Cæterum, Peucerus quoque in Tr. de sententia Melanchth. de S. C. Locos postremos editos effe dicit A. 1543. D. LUTHERO vivente &cr probante. Idemque factum est a CHR. PEZELIO in Ep. Dedic. VICTORINI STRIGELII Louis Theologicis præfixa. Recensetur autem hec edicio in HARDTII Autogr. To. I. p. 449. cum fitulo: Loci Theologici, recens recogniti, autore PHILIPPO MELANCH-THONE. Witteb. 1543. in denen Fortgef. Samml. von A. u. R. 1728. p. 195. ubi etiam fit mentio præfationis ad Studiosos Theologie, in J. M. KRAFTII Emendandis historia Mayeriana, p. 31. & in Bellarmini Controvers. To. 3. de Sacram. Poenitentia,

Lib. I. C. 9. Ex relatione Theologorum Electoralium im Endlichen Bes richt, fol. 131. a. & in Actis suis Colloquii Altenburg. f. 343. b. verba editionum A. 1535. 1536. 1541. in artic. de viribus humanis, s. de libero arbitrio, obvia: Neque hac eo dicuntur, ut laqueos injiciamus conscientiis, -- In hoc exemplo videmus conjungi tres causas, verbum, Spiritum S. & voluntatem, non sane otiosam, sed repugnantem infirmitati sue, leguntur etiam in editione, anno 1543. impressa. Sed, in editione anni 1545. extant, que To. I. Oper. Philippicor. a Peucero editorum, f. 167. leguntur: Ac fape di-Bum eft, - in hoc certamine voluntas non eft ctiofa, ab ipfis Electoralibus im Endlichen Bericht adducta f. 130. b. & in Actis Colloquii Altenburg. f. 343. b. E contrario in Actis suis Colloquii Altenburg. f. 84 182. 183. multa referent verba ex editione anni 1543. non in editionibus antecedentibus, fed in edit. anni 1545. & To, I. Operum, f. 201. 202. 213. 215. 217. b. obvia.

Unde

Unde colligi posse videtur, editionem anni 1543. novam quidem ordiri Locorum classem, in illa tamen ex antecedentibus editionibus plura conservata esse, quam in sequentibus. Interim in M. Mylii Chronolog. Scriptorum Philippicorum sola Prasatio refertur ad annum 1543. ipsum vero Locorum postremorum opus ad A. 1545. teste Goringio in Kohlii gesamil. Briefwechsel, p. 83. Idemque habet B. Mencius in Vitis quorundam Theologorum Wittebergens. p. 86. 87.

An editio Lipsiensis, a Dn. Feverlino in Biblioth. symbol. p. 252. n. 1067. adducta, sit præcedentis Wittebergensis anni 1543. repetitio, uti quidem Dn. Hambergero visum suit in Kohlingesammi. 23. 23. p. 122. exaccuratiori collatione cum sequenti Wittebergensi anni 1545. alilsque A. 1548. 1549. 1552. 1553. duplici incremento in Locis ipsis, Tr. de conjugio atque Desinitionibus multarum appellationum, auctis, ipse judicabit Dn. Feverentin. Sola præsatio: Prodest, surma & perspicua, Wittebergæ A. 1543. scripta, hoc indicare nequit, sequentibus etiam editionibus, valde mutatis, præsixa. Nec Vögelinus A. 1543. Lipsia habuit officinam. Mihi videtur esse editio, n. 17. a me adducenda. Qui potest, videat, quid in editione anni 1543. legatur pro verbis, in editione anni 1545. cæterisque sequentibus, & To. I. open. st. 297. a. obviis: Nunc agitur annus a matali Christi 1544.

III. Inde jam intelligitur, extare editionem anni MDXLIV. cui hæc verba primum inferta fint. Et Wittebergensem hujus anni in 8. refert Hardtius in Autogr. To.I. p. 460. Ipse quoque Melanchthon de illa scribit in Epist. ad Camerarium, p. 448. 486. Et de illius occasione dixi præcedente num. 2.

IV. Anni MDXLV. editio in 8. Wittebergæ a P. Seitz curata, in mea habetur Bibliotheca, & recensetur in Hardtii Antogr. To. II. p. 266. & in Fevereini Bibliotheca symbol, p. 252. Conf. Hutteri Loci Theologie, recens recogniti austore Phil. Melanthone. Wittebergæ, Anno 1345. In fine legitur: Wittebergæ, ex ossicina Petri Seitz, anno MDXLV. Titulum sequitur præsatio ad lectorem: Prodest, sirma & perspicua testimo-

22303

mia etc. et deinde alia præfatio Locorum: Ita conditi funt homines a Deo. Ipfe articulus 1. de Deo, fic incipit: Ideo conditum est genus humanum, totumque opus duplici gaudet indice, in meo codice tractationi præmisso. 1. Locorum & præcipuorum capitum, quæ in fingulis locis tractantur. 2. Locorum feripturæ, in hoc libello obiter explicatorum. Quomodo ab editione anni 1543. differre videatur, paulo ante num. 2. exposui. Multa tamen in hac quoque leguntur editione, jam in Locis mediis obvia; Judice HUTTERO in Locis Theol. p. 10. præsens editio anni 1545. multis erroribus referta est, prioribusque, mediis, duplo, immo triplo, auctior. Quemadmodum etiam Dn. BAUMGAR-TEN ait, editionem anni 1543. auctiorem prodiisse A. 1545. in Nachr. von M. B. Vol. VI. p. 400. lidem hic tractantur articuli, qui in Locis mediis, licet alio ordine, ex Corpore dostrinæ & Tomis Philippi aliisque editionibus Locorum sequentibus, facile observando. Articulus vero de Angelis omissus est.

Basileensem hujus anni editionem in 8. ex ossicina Roberti Winteri, cum Indice locorum scriptura & rerum ac verborum, in hisee omnibus memorabilium, referunt die Fortges. Sammi. von A. u. N. 1728. p-195. In Gesneri Biblioth, universali, f. 557. dicitur: apud Joh. Oporinum. Nescio, an diversa sit editio. Hardtius in Autogr. To. 2. p. 266. non habet typographi nomen.

V. Anno fequenți MDXLVI. Lipfice prodiit editio nova în 8. die 1. Jan. absoluta în officina VAL PAPE, cum ampliore titulo & elogio sacro sancti operis. Recensetur în Dn. BAUM-

GARTEN Mache. von M. B. Vol. VI. p. 399.

Aliam idem curavit Papa eodem anno in 8. cum præmiffa Græcarum dictionum, quæ obiter inferuntur, explicatione, brevique Pf. XXXII. paraphrafi metrica. Habetur in Bibliotheca mea, & recenfetur in Dn. Baumgarten Machr. v. M. B. Vol. VI. p. 401.

Quam editionem referant Dn. Feverein in Biblioth. Symb. p. 252. & Catalogus Biblioth. Moeno Francofurt. dicere nequeo. In Catalogo Bibliotheca J. A. Fabrich, P. 1. p. 187. n. 2928. pro D 2

Locis Theologicis ad hunc annum refertur Lipsiensis editio Corpo-

Tertiam hujus anni editionem, Basileensem, in 8. mense Martio vulgatam, habet Dn. BAUMGARTEN in Nachr. v. M. B. Vol. VI. p. 403.

Que vero Calovius in Critico S. in A. C. p. 167. & ex illo B. Rango noster in Hist. Syncretismi, p. 617. de editione anni 1546. referunt, non de hac, sed de editione anni 1548. valent. Conf. Baumgarten l. c. p. 404.

Ex editione Lipsiensi ejusque p. 437. Höpenerus in Isag. de S. C. Tr. prast. Sest. I. art. I. cap. XI. aph. 3. can. 2. p. m. 520. adduxit prolixiorem Confessionem peccatorum, eujusmodi forma in Agendis Pomer. eccles. fl. 132. a. habetur. In Crenti Animadvers. P. XV. p. 144. errore typographi annus Locorum expressus est MDXLVII. Quem etiam habet Dn. Walchius in Biblioth. Theol. sel. P. 1. p. 34. Nescio quoque, an vera sint, que Crentius refert, quod Confessionis formulam neque in editione Locorum Basil. A. 1561. neque in Corpore dostrine A. 1565. neque in aliis, quas habuit, editionibus, repererit. Ego, sane, illam non solum in editione Lips. A. 1546. ab Höpenero adducta, seditionibus omnibus, ab A. 1545. impressis, inveni, quemadmodum legitur To. I. Oper. Philippicorum, f. 251.

VI. Anno MDXLVII. Bafileæ in 8. nova impressa est editio in officina Oporiniana, a Feverlino adducta in Biblioth. symbol. p. 252. Recensetur etiam in Bibliotheca Muhliana, p. 49. & ex illa verba quædam de beatitudine hujus vitæ a Muhlio allegantur im Borbericht des unverfossichten Simes Lutheri etc. §. 11. Quæ etiam in antecedentibus hujus classis editionibus A. 45. 46. & To. I. Operum Philippicor. fol. 301. b. 302. a. leguntur. Cons. Maittaire Annal. typogr. To. III. P. I. p. 217.

VII. Tandem vero in lucem exitt famosa illa editio Lipsiensis anni MDXLVIII. in 8. apud VAL. PAPAM, in cæteris quidem,
quantum constat, editionibus annor. 1545. & sequentium conformis, sed in artic. de Libero arbitrio, p. 84. 85. insertis quibusdam paragraphis aucta: Vidi multos non Epicuræos. Nec ad-

mittendi

mittendi funt Manichworum furores. Si tantum expectanda effet. Sie igitur illis. Ideo veteres aliqui sie dixerunt, To.I. Oper. MELANCHTH. f. 167. & in latino Corpore doffrina caterisque sequentibus ultimæ classis editionibus omnibus obviis. Præsens exemplum anni 1548. habetur in mea bibliotheca ex bibliotheca B. RAN-GONIS nostri, & recensetur a Fevertino in Biblioth. Symbol. p. 252. in Fortgef. Sammil. von 21. u. N. 1728. p. 196. & MAIT-TAIRE Annal. typogr. To. V. P. 2. p. 67. Omnium pessima dicitur a J. F. MAYERO nostro in Diff. de Locis Theol. PHYL. MELANCH-THONIS, p. 13. & multorum accufatur errorum, inprimis vero crassioris synergismi, ante colloquium Vinariense ab A. 1553. in Colloquio A. 1560. & post illud, a TIL. HESHUSIO, WIGAN-Do, Nic. Gallo aliisque. A. Flacio in disp. de originali peccato & libero arbitrio, SIM. MUSEI Actis colloquii Vinar. adjuncta, p. 293. 294. coll. p. 355. 367. 390. Ab eodem Flacio in SCHLUSSELBURGII Catal. hareticor, Lib. V. p. 526. coll. SALI-GII Hift. A. C. P. 3. p. 647. 848. A ZACH. PRÆTORIO apud SCHLÜSSELBURGIUM, I. c. p. 542. A Nic. GALLO in SALIGIT Hist. A. C. P. 3. p. 576. A Theologis Thuringieis in suis Actis Colloquii Altenburg. german. f. 359. 360. 468. 480. 502. 503. 506. in Latinir vero, p. 562. b. 568. a. 571. a. & im Bericht wieder det Churfachfischen Endlichen Bericht, pl. Hh. A Mörlino in Hart-KNOCHII Preußischen Kirchen-Hist. p. 447. 449. A Theologis Jenensibus in den Kallftricken etticher neuen Sacrament-Schwarmer ju Wittenberg, pl. F. 2. A Jo. Wigando in scripto german. Ob die neuen Wittenberger mit denen alten stets einig gelehret, in Schlüsselburgit 24. hochwichtigen Fragen und Bedencken, p. 86. A M. CHEMNITIO in RETHMEIERI Supplem. H. E. Brunfvic. p. 120. coll. Loc. Theol. P. 1. de Caufa peccati, c. 8. p. m. 160. Ab austoribus F. C. in Hutters Conc. conc. p. 640. A Schlüsselburgio in Theol. Calviniftarum lat. Lib. 3. f. 13. a. 14. b. in German. P. 3. p. 29. & in Catal. hereticor. Lib. V. p. 14. 31. Ab HUTTERO in Locis Theol. p. 7. 265. in Explic, F. C. p. 16. 200. in Cone. conc. p. 345. 346. 347. A CALOVIO in Critico S. in A. C. p. 167. A. Dn. BAUMGARTEN in Madje, von M. B. Vol. VI. p. 404. A CARPZOVIO in Ifag. ad LL. SS. p. 1269.

A Jo. Mus no in Pralect. in F. C. p. 14. & Quenstedio in Syflem. Theol. P. 2. p. 189. E contrario MELANCHTHON, a BREN-TIO, CHEMNITIO, JAC. RUNGIO nostro aliisque, A. 1555. & in Colloquio Wormatiensi A. 1557. interrogatus, respondit, se non in gratiam Synergistarum hæc scripsisse, nec voluntatem hominis intelligere sibi relictam: sed, contra homines, peccati & conscientiæ morsus ac stimulos sentientes, sed securos, naturalique impotentia ad negligentiam abutentes, & sine verbo raptum exspectantes irresistibilem, vel, Manichaa opinione, quosdam homines absolute ad æternum exitium destinatos, ideoque illorum conversionem simpliciter impossibilem esse, sibi persuadentes, disservisse de universali obligatione ad usum mediorum salutis spontaneamque pœnitentiam, & de possibili illius exercitio per & post gratiam prævenientem atque trahentem, ex Joh. VI. 44. 45. Apoc. III. 20. Act. II. 37. 41. Inde plurimi quoque Melanchthonis amici verba ejus vel approbarunt, vel excusarunt, hoc præterea urgentes, quod multa, in his Locis improbata, jam legantur in Locis mediis ipsisque ultimis, a LUTHERO visis & approbatis, Definitionem quoque liberi arbitrii sic explicantes: Liberum arbitrium, (seu voluntas hominis, appetens bonum in genere, qua homo differt a bruto,) gratia præveniente illuminatum novisque viribus instructum, excitatum & a Spiritu S. adjutum, est facultas applicandi se ad gratiam. Vid. Theologor. Electoral. Acta Colloquii Altenburg. f. 340. b. 341. b. 342. 343. eorumque Endlicher Bericht, f. 17. 133. 134. 135. Fusius hac aliaque, in horum Locorum artic. de libero arbitrio improbata, exposui in Historia Libri Torgenfis, P. V. p. 10. aliisque antecedentibus & consequentibus. Conf. CHEMNITII Loc. Theol. P. 1. de lib. arb. c. 7. p. m. 184. 185. MEISNERI Anthropol. S. difp. 22. qu. 3. . \$ 29.

VIII. Sequitur editio anni MDXLIX. ab HUTTERO in Explic. F. C. p. 472. & Arnoldo in H. E. P. 2. p. 95. allegata. Impressa est Lipsia in 8. in officina Val. Papa, & in fine adjectas habet quasdam paragraphos, post absolutam operis impressionem a Melanchthone Lipsiam missas, ut Loco de Cruce insererentur: Etsi Philosophia quarit. Etsi autem inde prima

initia

initia funt etc. etc. T. I. Operum Philippicorum, f. 271. loco illi annexas. Vid. Electoralium Acta Colloquii Altenburg. f. 320. a. Habetur hæc editio anni 1549. in bibliotheca mea, cum G. Sabini hymno in natalem falvatoris. Recenfetur etiam in Feverini Biblioth. fymbol. p. 252. Arnoldo maxime ingratum est elogium facro fancti operis, in titulo expressum. Quod tamen in editione anni 1546. jam legitur, & deinde in Nic. Hemmingii Præf. ad Enchiridion Theologicum, p. 332. Operum, Genevæ A. 1586. in fol. editorum, sed in posterioribus Locorum editionibus omissum est.

IX. Anno sequenti MDL. in 8. Loci prodierunt Basilea apud Joh. Oporinum, sed absque elogio sucro suncti operis, & absque augmento articuli de Cruce. Ipsemet hanc edit. possideo.

Procul dubio vero augmentum hoc infertum est editioni ejusdem anni, Lipsia in 8. vulgata a Val. Papa, docentibus Feverlino in Biblioth. Symbol. p. 252. Fortges. Samms. von U. und N. 1728. p. 196. & Catalogo Biblioth. J. A. Fabricii, P. I. p. 187. Cum hoc augmento articulus de Cruce legitur in Theoph. Gervasii Panoplia Christiana, Geneva A. 1588. edita.

X. Formæ typorumque elegantia & magnitudine omnes anteriores editiones superat Lipsiensis, A. MDLII. a VAL. PAPA curata in 8. cum utroque augmento, in artic. de libero arbitrio & de cruce. Hæc augmenta fatentur Theologi Electorales in fuis Actis Colloquii Altenburg. f. 320. & im Endlichen Bericht, f. 19. a. Referent etiam, MELANCHTHONEM plura additurum fuisse contra Stancarum, Thammerum, Osiandrum, Lau-TERWALDUM aliosque, nisi Flacianorum obstitissent clamores contra crebriores Locorum mutationes. Ita vero comparata sunt hæc utriusque articuli augmenta, ut vix duo, vel tria, excedant folia. Nescio itaque, quo jure scribere potuerit KRAF-TIUS in Emendandis Historia Mayeriana, p. 31. 32. quod post obitum Lutheri Loci prodierint duplo autiores, nisi hoc duplex intellexerit augmentum, fed valde exiguum. Nec admitti potest, quod Theologi Electorales in Actis suis Colloquii Aitenburg. fol. 319. a. & im Endlichen Bericht, f. 17. b. CHR. PEZE-

LIUS in Ep. dedic. VICT. STRIGELII Locis Theolog. præfixa, Au-Aores der Meuen Bentr. v. 21. u. N. 1756. p. 912. & REIMMAN-Nus in Catal. Bibliothecæ fuæ, To. I. p. 458. aliique tradunt, post annum 1543. nihil in Locis mutatum fuiffe, nifi, quod, post mortem Lutheri, in Loco de libero arbitrio una pagella inferta sit contra Manicharos & Enthusiastas. Huic editioni Lipsiensi A. 1552. addita quoque est Tr. de Conjugio, jam A. 1551. a ME-LANCHTHONE Wittebergæ in 8. edita cum Præf. ad PETR. MED-MANNUM, hic tamen omiffa. Vid. MELANCHTHONIS Epiff. ad CAMERARIUM, p. 665. & Epift. edit. Lugd. Batav. A. 1647. p. 179. Habetur hæc Locorum editio in mea bibliotheca, & recensetur a Feverlino in Biblioth. fymbol. p. 252. in Fortgef. Samml. von A. u. N. 1728. p. 196. & Kohlis gesamml. B. AB. p. 134. Locus autem de Conjugio legi potest in Corpore doctrina, To. I. Operum Philippicorum, in CHEMNITII Locis Theologicis & in Norimbergenfium Dodecade, p. 893. cum Durris Observationibus, in Isagoge ad libros normales Norimb. p. 131.

Eodem anno Bafilea mense Nov. prodierunt Loci in 8. cura Joн. Oporini & cum artic. de Conjugio. Habentur in Bibliotheca mea & generof. Senatus Stralfundensis. Recensentur etiam in Dn. BAUMGARTEN Machr. von M. B. Vol. VI.

P. 403.404.

XI. Sequenti anno MDLIII. Lipsia in officina VAL. PAPÆ nova excusa est editio in 8. cum Loco de Conjugio & adjunctis Definitionibus multarum appellationum, quarum in ecclefia ufus est, traditis a Melanchthone Torgæ (quo, peste Wittebergæ graf-Sante, A. 1552. secesserat) et Witteberga A. 1553. In definitionibus nonnulla observo vitia, sed in aliis etiam sequentibus editionibus conservata. In Definitione Dei legitur: creaturis hominum, pro: creaturis omnibus. In priore definitione fidei: quia format imagines objecto, pro: quia format imagines, intuens objectum. In posteriore definitione sidei: agnita justitia, pro: agnita misericordia. In definitione juramenti: quam petimus, pro: qua petimus. Habetur in mea-bibliotheca, & recensetur in Feverlini Biblioth. symbol. p. 252. in Fortgef. Sammi. von A. u. N. 1728. p. 197. & Kohlis gesamms. B. W. p. 122. De-

Definitiones deinde quoque insertæ sunt Corpori dostrinæ, To. I. Oper. Philippicor. & Dodecadi Norimberg. cui Burrii Observationes iterum jungendæ.

Aliam ejusdem anni editionem Lipfiensem in 8. refert Fev-

ERLINUS 1. C.

XII. Anno MDLIV. idem Para novam Lipsiæ vulgavit editionem in 8. cum Loco de Conjugio & Definitionibus. Habetur in mea Bibliotheca, & recensetur in Catalogo Biblioth. Moeno Francos. p. 221. & in Catalogo biblioth. B. BOLLHAGEN, gener.

Super. Stettinenfis, p. 46.

XIII. Editionem Wittebergensem anni MDLV. in 8. cura Jo. Cratonis impressam, ipsemet possideo & referent Dn. Feverein in Biblioth. symbol. p. 252. Muhlius in Dissertatt. P. 11. p. 73. & Catalogus Bibliothecæ J. A. Fabricii, P. 1. p. 187. In definitione libertatis voluntatis humanæ post lapsum, vitiose legitur: gubernari, pro: gubernanti. Et in definitione sidei prioce: justificate sidem, pro: justificati side.

Aliam Basileensem ejusdem anni in 8. habet Dn. Feverlin

XIV. In editione Lipsiensi, a Papa vulgata A. MDLVI. in 8. forma literisque editioni Lipsiensi A. 1552. æquali, Desinitiones variarum appellationum plures passæ sunt mutationes. In desinitione æterni patris, hic habent: & conservat earum substantias, pro: & conservat eas. Inserta est definitio evangelii, To.I. Operum fol. 351. legenda. Adjectus quoque est articulus de Habitibus, Tomo I. Operum, f. 358. b. obvius. Conserantur etiam Desinitiones: Noticiæ, spes, mansuetudo, regnum Christi, bonum honestum, bona utilia, bonum suave, & videbis variationes. Habetur hæc editio in bibliotheca mea. Et, quia illam alibi non inveni, rarior esse videtur.

XV. In sequentis anni MDLVII. editione Lipsiensi, a VAL. PAPA in 8. vulgata, Definitiones novum acceperunt incrementum, insertis definitionibus Angeli boni & mali, To. I. Oper. f. 357.358. obviis. Habetur in bibliotheca mea, & recensetur

in Fevertini Biblioth, fymbol. p. 253.

XVI.

XVI. Anno MDLVIH. Wittebergæ Locos in 8. excudit Joh. CRATO. Habentur in Bibliotheca mea & in Bibliotheca Dn. ERICHSON, Past. Starkov. Recensentur etiam in Catalogo Biblioth. Mayeriana, p. 780. & Librorum Muhlianorum, p. 55. Bellar-MINUS Controvers. To. 3. de Sacram. in genere, Lib. 2. c. 23. hanc editionem dicit ultimam & Locos ultimo editos. Quo sensu, non intelligo. Definitionem fidei posteriorem habet corruptam & imperfectam, pro: agnita misericordia, exhibens: agnita justitia, & omittens verba: Et accedit ad eum, & invocat eum, clamans: Abba, pater -- Item Rom, 8. clamamus: Abba, pater.

Editionem Basileensem ejusdem anni MDLVIII. in 8. curante Joh. Oporino impressam, refert Dn. Feverlin in Biblioth.

symbolica supplementis Mftis.

XVII. Quæ A. MDLIX. Wittebergæ cura Joh. CRATONIS in 8. prodiit, in mea habetur bibliotheca, & in Catal. Bibliotheea Mayer. p. 780. & in Bibliotheca Dn. Past. Erichson.

Sed, Lipsiensis, eodem anno in 8. formæ typisque majoribus impressa in officina hæredum VAL PAPÆ, caret definitionibus Angeli boni & mali. In aliis quoque differt ab editione Lips. 1556. licet forma literisque illi fit æqualis. Habetur in bibliotheca mea & templi nostri Nicolaitani, ut & Dn. D. von AKEN, Præpositi Gingstani in Rugia. Recensetur etiam in Fev-ERLINI Biblioth. symbol. p. 253. & b. Baumgarten Nachr. von M. B. Vol. VI. p. 405. ubi hanc omnium latinarum editionum splendidissimam vocat, quia splendidiores, vel saltem æque splendidas, annorum 1552. 1556. non viderat. Quemadmodum etiam unius tantum augmenti, A. 1548. inserti, mentionem facit ex p. 91-93. alterum vero anni 1549. in art. de Cruce, p. 600-603. ignoraffe videtur.

* Aliam possideo editionem Lipsiensem in 8. ex officina Vögeliana & cum brevissimo titulo: Loci Theologici, recogniti per PHILIPPUM MELANCHTHONEM, Lipfiæ, in officina Vögeliana: fed absque mentione anni & absque præmissa dictionum græcarum explicatione Pfalmique XXXII. paraphrafi, in cæteris vero integram, cum duplici augmento A. 1548. & 1549. cum Tr. de Conjugio & cum Definitionibus variarum appellationum, literis im-

pressam inclinatis satisque puris et nitidis, sed rarioribus paragraphorum distinctionibus instructam. Præter præsationem & indices, paginas habet 762. Fortassis recensetur in Catal. bi-

bliothecæ Muhlianæ, p. 52. Conf. n. 2. p. 28.

XVIII. Anno MDLX. quo Melanchthon d. 19. April. vivis ereptus est, nova prodiit Locorum editio (cum utroque augmento anni 1548. 1549.) in Latino Corpore dostrinæ Misnico, Lipsiæ in officina M. Ernesti Voegelini in sol. impresso, & mense Januario absoluto, ut in sine legitur. Ipsius tamen Melanchthonis præsatio scripta est A. 1560. d. 16. Febr. & habetur in Consil. Theol. latinis, To. 2. p. 390. Corpus dostrinæ recensetur in Feverlini Biblioth. Symbol. p. 2. in Indice Dodecadis Normberg. in Catal. Bibliothecæ Reimmannianæ, P. 1. p. 384. in Catal. Biblioth. Uffenbachianæ, P. 1. p. 44. & in mea habetur bibliotheca. Articulus de Conjugio sequitur Examen Ordinandorum, f. 837. a. & illum f. 862. b. excipiunt Desinitiones variarum appellationum. In Hist. Bibliothecæ Fabricianæ, P. VI. p. 171. memoratur editio Francosurt. 1560. Nescio, quo jure.

XIX. Basileensem Locorum editionem anni MDLXI. in 8. a Jo. Oporino curatam, cum Tr. de Conjugio & cum Leonh. Steckelli, Hungari, annotationibus, refert Th. Crenius in

Animadverf. P. XV. p. 144.

Eodem anno MDLXI. Lipsiæ in sol. ex officina ERN. Vö-GELINI nova prodiit Corporis dostrinæ & in illo Locorum Theologicorum editio latina, quam in mea servo bibliotheca. Resert illam Dn. Feverlin in Biblioth. symbol. p. 2. Cons. Hist. libra Torgensis, P. 2. p. 40. Jo. A. Schmidli Progr. de Corporibus dostrinæ, in C. M. Pfaffii Hist. Theol. liter. P. 1. p. 233.

Alia Corporis dostrinæ editio Lips. ejusdem anni in 8. maj. & ex eadem typographia, non folum in mea habetur bibliotheca, fed recensetur etiam in Feverenini Bibliotheca symbol. p. 2. & in Catal. Bibliotheca Reimmann. To. III. p. 264. literis quidem impressa minutioribus, sed acutis nitidisque, & in

charta purissima.

XX. Anno MDLXII. primus Tomus Operum Melanch-THONIS CUTZ CASP. PEUCERI, generi, Wittebergae in lucem E 2 exit,

exiit, eique Loci inserti sunt, cum utroque augmento anni 1548. & 1549. fine dubio jam A. 1561. impressi. Epistola namque dedic. ad Regem MAXIMILIANUM scripta est die natali Salvatoris, quo inchoat ecclesia annum a nato Christo 1562. ideoque d. 25. Dec. 1561. coll. Seckendorfii Hift. Lutheranismi, Lib. I. p. 61. & CALVORIT Rituali eccles. P. 2. p. 277. Inde in Catalogo Bibliothecæ Mayerianæ, p. 78. A. 1562. prodierunt Pars I. H. A. 1563. Pars III. & A. 1564. Pars IV. Conf. Catal. Bibliotheca Bodlejana, p. 447. & Jo. Alb. Fabricii, P. 1. p. 165. & Reimmanni, P. 2. p. 280. & GUNDLINGII, p. 92. & KORTHOLTI Hift. eccl. p. 799. In mea Bibliotheca Pars I. prodiit. Witteb. fumtibus hæredum Joh. Cratonis A. 1580. Pars II. eorundem impensis ibidem A. 1583. quam alibi non inveni. Pars III. ibidem a Jo. CRATONE excusa A. 1563. Pars IV. ibidem ab eodem impressa A. 1564. De aliis Tomorum editionibus vid. Hist. Bibliotheca Fabriciana, P. I. p. 473. SALIGII Hift. A. C. P. 3. p. 531. Quinque illa volumina, in quæ scripta Melanch-THONIS latina digesta in fol. excusa veneant, referente B. Mencio in Elogiis quorundam Theologorum Wittebergenf. p. 97. fine dubio funt Bafileensia, A. 1541. & sequ. ab Hervagio edita, recenfita in Catal. Biblioth. Uffenbachiana, P. 1. p. 52. in B. MENCII Elogiis, p. 85. & in C. GESNERI Bibliotheca univerfali, f. 557. Cæterum, Loci, Tomo I. Wittenbergensi inserti, fol. 147. postremi sunt, utroque gaudentes augmento, anni 1548. in artic. de libero arbitrio, f. 167. & anni 1549. in artic. de Cruce, f. 271. Verbis tamen sæpius differunt textus Corpovis doctrina & Tomorum, utrobique sensum nonnunquam sundentes vel falfum, vel intellectu difficilem. Quare, ad genuina Locorum verba fenfumque cognoscenda, opus est veterum editionum collatione. Quod etiam alia occasione de corruptis Operum Philippicorum Tomis ex Jo. Borsacco observatur in Fortges. Camml. von 21. u. N. 1731. p. 19. Cur vero neque primi Loti, neque medii, (quos ultimis nonulli præferunt in Thu-RINGICORUM Actis Colloquii Altenburg. f. 335. a.) in Tomos Wittee bergenses fuerint relati, quod ægre serunt Thuringici in Actis fuis colloquii Altenburg. f. 335. a. HUTTERUS in Locis Theol. p. 9.

& Reimmannus in Catalogo Bibliothecæ sux, P. 3. p. 281. ipse exponit l'eucerus in præsatione Tomi 2. Operum Philippicorum. Locus de Conjugio in Tomo nostro s. 336. b. iterum excipit Examen Ordinandorum, &, post Responsionem de Controversus Stancari, s. 350. sequuntur Desinitiones, non tamen ubivis conformes editioni Corporis dostrinæ. Quemadmodum etiam in Tr. de Conjugio observantur dissensiones. Pro: obsequiis, To. I. Oper. s. 341. a. in edit. Corp. dostr. Lips. 1560. p. 850. legitur: consequiis. Et pro: quadriennio, in Corp. dostr. p. 853. Tomus s. 342. miro compendio habet 40.

Basileensem Locorum editionem A. MDLXII. in 8. refert Feverlinus in Biblioth. symbol. p. 253. An eandem, vel editionem Anni 1521. hoc anno 1562. Lipsiæ repetitam, intellexerit J. G. Heinsius in Hist. eccles. methodo Hübneri conscripta,

To. V. p. 173. nescio.

Ex anno MDLXII. in Lipenii Bibliotheca Theol. P.II.p. 191. allegatur editio Locorum Lipsiensis in fol. Quemadmodum etiam Dn. Stolle in der Anleitung zur Historie der Theologischen Gestahtheit, p. 19. refert, in editione Lipsiensi in fol. multa reprehendisse Hutterum in Conc. conc. s. 95. a. allegans etiam Reimmanni Catal. Bibliotheca, P. I. p. 384. 385. Sed, neque Hutterus, neque Reimmannus, distinctam recensent Locorum editionem. De toto loquuntur Corpore doctrina. Nec annum habent 1562.

JOH. CRATONE impressi, cum Tr. de Conjugio & cum Definitionibus. Habentur in bibliotheca mea, & recensentur a Fever-

LINO in Riblioth. fymbol. p. 253.

Eodem anno denuo in officina ERN. VÖGELINI in fol. excusum est Corpus dosirinæ Misnicum, & in illo Loci Melanch-Thonis repetiti. Habentur in bibliotheca mea, & recensentur in Fevereini Biblioth. fymbol. p. 2. & in Catalogo Bibliotheca Muhlianæ, p. 38.

XXII. In eodem Catalogo, p. 54. habetur PHIL. MELANCH-

THONIS Corpus doctrina christ. Lipf. MDLXIV.

XXIII

XXIII. Anno MDLXV. ex officina Vögelini in 8. nitida prodiit Corporis doctrinæ editio, a CRENIO laudata in Animadverf. P. XV. p. 144. & a FEVERLINO adducta in Biblioth. Symbol. p. 2.

XXIV. A. MDLXIX. Loci Wittebergæ in 8. per Jo. CRA-TONEM impressi sunt cum gratia et privilegio Cæsaris & Elect. Saxon. Habentur in mea bibliotheca, & recenfentur in Fevereini Biblioth. Symbol. p. 253. & in Catal. Bibliotheca Muhliana, p. 54.

Ex eodem anno Lipsiensem editionem in 8. olim possidebat B. Jo. Bähr, Diac. Anclam. & referunt Die Fortgef. Commil. von A. und N. 1728. p. 199. & Bibliotheca Uffenbachiana, P. IV.

p. 207.

XXV. Integrum Corpus doctrina Lipsia in 8. prodiisse A. MDLXXI. refert LIPENIUS in Biblioth. Theol. P. I. p. 474.

XXVI. Et editionem Corporis Lipsiensem anni MDLXXII. in 8. apud Joh. Rhamba, (de quo Lesserus in der Sift. der Buchdruckeren, p. 183. consulendis) videas in Fevereini Biblioth. Symbol. p. 3. & Jo. Alb. Fabricii Biblioth. P. 1. p. 187. & in Bibliotheca Muhliana, p. 56. Hic in Pomerania possidet illam Dn. Erichson, Pastor ecclesiæ Starkoviensis in Synodo Bar-

XXVII. Wittebergensis Locorum editio, A. MDLXXVII. in 8. cura Jo. CRATONIS impressa, in mea habetur bibliotheca & in bibliotheca templi Mariani apud Stralfundenses. Recensetur etiam in Feverlini Biblioth. symbol. p. 253. in Fortges. Samml. von A. und N. 1728. p. 199. & in Baumgarten Mache. bon M. B. Vol. VI. p. 405.

XXVIII. An SELNECCERUS cum JAC. ANDRER A. MDLXXIX. inhibuerint Corporis doctrina impressionem, Lipsia inchoatam, ut Hospinianus refert in Concordia discorde, Cap. XX. f. 120. XXV. f. 146. b. dicere nequeo. In Selvecceri Recitationibus de Libro Concordiæ, p. 94. nihil hac de re habetur.

XXIX. Sequenti tamen anno MDLXXX. Argentorati in 8. maj. nova prodiit Corporis dostrinæ fimulque Locorum Philippicorum editio typis Theodos. Rihelli. Habetur in mea bibliotheca, & in Bibliotheca Dn. Pastoris Erichson. Recensetur

etiam in Feverlini Biblioth. fymbol. p. 3. in Köcheri Biblioth. fymbol. p. 212. in Hist. Biblioth. Fabriciana, P. VI. p. 171. & in Catal. Biblioth. J. A. Fabricia, P. 1. p. 187. Conf. Hist. Libri. Torgensis, P. 2. p. 61.

Eodem anno Witteberga reculus est primus Tomus Operum Melanchthonis, in quo totum habetur Corpus dostrina

cum Locis Theologicis. Vid. præcedens §. XX.

An eodem anno Lipsa recusi sint Loci, & quidem primi, ut referre videtur J. G. Heinsius in Hist. eccles. methodo Hübneri conscripta, To. V. p. 173. dubium est.

XXX. Ex anno MDLXXXVI. Dornius adduxit editio-

nem Locorum, in Bibliotheca Theol. crit. P. 2. p. 697.

XXXI. MART. CHEMNITIUS anno quidem 1554. Wittebergæ, & A. 1555. Brunswigæ, publicis prælectionibus explicare infituit Locos Melanchthonis, integrum tamen opus non absolvit. Nec itaque Pol. Lyserus integros Locos Philippi inseruit, cum Opus Locorum Chemnitianum A. 1591. Francosurti ad M. in 4. publici saceret juris. In præsatione tamen judicium suum de Melanchthonis Locis exposuit. Cons. Rethmeyeri Hist. eccles. Brunsvic. P. 3. p. 292. 295. Hist. Biblioth. Fabricianæ, P. 11. p. 156. J. G. Walchii Bibliotheca Theol. selecta, P. 1. p. 53.

XXXII. Aliam Locorum editionem anni MDXCIV. habet

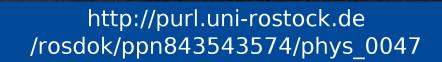
ZIEROLDUS in Hift. ecclef. p. 388.

XXXIII. Et, quæ A. MDXCV. Wittebergæ prodiit in 8. ex typographia M. Simonis Grönenbergii, non folum in mea fervatur bibliotheca & in bibliotheca academiæ nostræ, sed recensetur etiam in Feverlini Biblioth. symbol. p. 253. & in Forte

gef. Samml. von A. und N. 1728. p. 199.

XXXIV. Curvero, etiam post publicatum Concordia librum, Wittebergenses non intermiserint Lows Melanchthonis typis imprimere, a Theologis quoque istius Academia publicis praelectionibus explicandos atque commendandos, ita tamen, ut simul notarent, qua illis paradoxa videbantur, unde Jo. G. Volckmari Animadversiones & L. Hutteri Lovi Theol. enati, F. do-

docente b. Mayero nostro in disp. de Locis Theol. Phil. Me-Lanchthonis, p. 21. Quemadmodum etiam in Academia Lipsiensi Pol. Lyserus, jun. Commentationem in Philippi Locos concinnasse legitur in Wittenii Memoriis Theologorum, p. 377. ex iis intelligere licet, quæ in Historia Libri Torgensis. P. 11. p. 60. & im Greisswaldischen Wochenblatt, p. 382. sqq. exposui.

XXXV. Tandem ceffarunt crebriores Locorum Philippicorum editiones, postquam, mandato Electoris Saxon. & approbantibus Theologis Saxonicis, L. Hutterus ex sacris literis,
sibris symbolicis ipsoque Corpore dostrinæ Misnico & Melanchthonis Locis Theolog. adornavit Compendium Theologicum, anno
MDCX. typis vulgatum & in scholas Saxonicas introductum.
De quo b. Gregor. Langemack in Historia Catechetica, P. III.
p. 13. J. F. Buddeus in Isag. ad Theologiam, p. 390. & J. G.
Walchius in Biblioth. Theol. selecta, P. 1, p. 36. legendi.

XXXVI. Judicium Lutheri, A. 1545. d. 5. Martii foriptum, & in Præf. Tomi I. Operum LUTHERI latin. Wittebergens. obvium, utique ad Locos spectat ultimos, A. 1543. editos, quippe quos, (prioribus jam distractis,) novis prælectionibus integro biennio elaboratos, ignorare non potuit LUTHERUS. Idem afferunt Theologi Electorales, ipfius Lutheri Collegæ, vel coætanei, in Actis synodicis german. A. 1559. editis, f. 341. 344. & in Latinis, pl. 000 3. b. in Actis fuis Colloquii Altenburg. f. 182. b. 319. b. 344. a. & im Endlichen Bericht, f. 17. 18. 19. PEUCERUS in Tr. de sententia Melanchthonis de S. C. p. 126. CHR. PEZELIUS in Epift, dedic. Locorum Theol. V. STRIGELII, et quod vero videtur simile, Theologi Prutenici contra Osiandrum, in SLEIDANI Comm. de statu relig. etc. p. 700. & M. CHEMNITIUS in Orat. de Usu & utilitate Locorum Theol. prælectionibus suis A. 1554 præmiffa, & deinde Locis Theol. præfixa, p. 12. Negant tamen alii: Flacius & Gallus, testibus Actis fynodicis german. p. 344. a. Thuringici in Actis suis Colloquii Altenburg. german. f. 335. Auctores Form. Conc. in Hutters Conc. conc. Cap. XXI. p. 631. Apologia F. C. P. 1. cap. 9. f. 181. Hutterus in Locis Theol. p. 10. Maxime vero auctores Iteratæ defensionis pupillæ evangel.

evangel. Cap. XXIV. p. m. 264. 266. & fic quidem, ut, præter testimonium Luthert A. 1525. de Locis primis, vix aliud agnovisse videantur, ideoque a L. Forero acerbiori censura notati in der Mettung des lleberschlages, p. 43. Fieri interim potuit, ut, licet totum librum laudaverit Lutherus, non tamen totum libri approbaverit, (ut de primorum Locorum elogiis, a LUTHERO profectis, judicat CALOVIUS in Syncretismo Calixtino, p. 208.), fed unum alterumque caput, vel propositionem, emendari voluerit. Ex RATZENBERGII Historia Msta SECKENDOR-Pius in Hift. Lutheranismi, Lib. 3. p. 693. & ex illo Saligius in Hift. A. C. P. 1. p. 560. huc referunt artic. de S. Coena, cum tamen Lutherus aliquid omitti voluerit, in Locorum vero artic. de S. C. capita de orali manducatione, & figillatim indignorum, desiderent Theologi. Alii, in Unschuld. Nachr. A. 1706. p. 367. intelligunt propositionem de Voluntate hominis, inter causas conversionis relata in Locis mediis & ultimis. De qua vid. Historia Libri Torgensis, P. VI. p. 16. Cæterum, qua ratione Hutterus cum reliquis Theologis Wittebergensibus hoc Lu-THERI tellimonium anni 1545. approbaverint, in Præf. Refutationis Tr. Peuceriani legi potest.

SECTIO II. DE LOCIS GERMANICIS.

Hi iterum in tres classes distribuendi sunt. Prima continebit. G. Spalatini versionem Locarum primorum. Altera J. Jona versionem Locarum mediorum. Tertia denique ipsius Melanchthonis editiones ab A. 1542. uti jam in Hist. Libri Torgensis, P. 1. p. 41. & in Hamburgensibus relationibus de rebus eruditis, A. 1738. p. 232. indicavi.

G. II.

CLASSIS I. DE VERSIONE G. SPALATINI.

I. Georgius Spalatinus in versione sua germanica præeipue secutus est editionem Locorum Latinam anni 1522. ab
F 2 ipso

ipfo Melanchthone mutatam, vel emendatam. Ipfe hoc fatetur Spalatinus in Præfatione, & in artic. de discrimine novi & vet. testam. reddidit quoque verba: Dieser Ort ift, meines Bedunckens, ein wenig zu unordentlich in dem ersten Auszug gehandelt worden. Darum habe ich mir fürgenommen denfelben von neuen an zustellen, damit er in eine Ordnung gebracht werde. In fine artic. Was das Evangelium sen, ex edit. latina anni 1522. addidit verba: Denn das Evangelhum giebet allein die Gerechtigkeit des Geistes, welche den Menschen mit dem Schwerdt nicht mag abgez drungen werden, als die weltliche Gerechtigkeit. Quæ cum antecedentibus RATZENBERGIUS contra MELANCHTHONEM urget in Horteeders Hift. Belli Schmalkaldici, To. II. p. 42. Impressa hac prima versió est Witteberga, A. MDXXII. teste Muhlio in Differt. histor. Theol. P. 11. p. 73. titulum referente sequentem: Philips Melanchth. gemeine Amveisung in die heilis ge Schrift, an Hrn. Thilomann Pletner, Pfarherr zu Stolls berg am Hark, durch Georgium Spalatinum verdeutscht. Wits tenberg 1522. Quo anno etiam ejusque die 4. Oct. præfatio SPALATINI Scripta est. all man and the amount of the states

In Catalogo bibliotheca Moeno Francof. p. 222. vidi editionem hujus anni in 4. cumtit. Melanchthonis Haupt-Artifel Christe licher Lehre. Eandem referunt Vogtrus in Catal. libror. rarior. A. 1747. p. 451. & Saligius in Hist. A. C.P. 3. p. 547.cum titulo, sed in fine mutilam.

II. SPALATINI Versio repetita est Augusta Vindel. A. MDXXIII. in 4. cum tit. Philips Melanchthon Unweisung in die warhaftige heilige Schrift Gottes, allen Christglaubigen Menschen sehr dienlich. Durch Georg. Spalatinum gedeutscht, wie sie zum andernmal im Lateinischen Druck durch den Melanchthon ausgangen ist. Recensetur in Hardtil Autogr. To. II. p. 113. in Mylli Chronol. scriptor. Melanchthonis & in Schlegelii Vita Spalatini, p. 194.

III. Anno MDXXV. plures hujus, versionis secutæ sunt editiones. Prima Wittebergæ in 8. cum tit. Philips Melanchethons Gemeine Anwelsung in die heilige Schrift, an Hr. Thilos mann

mann Pletner, Pfarrherrn zu Stollberg am Hark. Wittenb. 1525. Recensetur in HARDTH Autogr. To. I. p. 223. ejusque Hift. liter. Reform. P. IV. p. 29. An eadem fit, quam referunt Dn. FEVERLIN ex typographia HANS LUFT, in Biblioth. Symbot. p. 253. & REIMMANNUS in Catal. bibliotheca fue, T. I. p. 428.

nescio.

Altera ibidem in 8. cum tit. Philips Melanchthons gemeine Umweisung un die heilige gottliche Schrift, durch G. Spalatinum verdeutscht. Zum andernmal übersehen. Wittenberg 1525. cum præfatione anni 1522. (ex qua HARDTIUS verba adduxit in Hift. liter. veform. P. IV. p. 29.) & cum epist. ad PLETTENERUM duplicique indice, articulorum & rerum. Sed, hæc editio habet etiam augmenta secundæ latinæ editionis Argentoratensis anni 1523. in 8. Ex foliis constat 146. & in mea servatur bibliotheca. Recensetur etiam in HARDTH Autogr. To. I. p. 223. in Ejusd. Hift. liter. Reform. P. IV. p. 29. in Muhlit Differtatt. P. 2. p. 73. & in Historia biblioth. Fabriciana, P. VI. p. 472. In artic. de justif. & fide, post verba initialia: Darum so werden wir gerechtfertiget, p. 78. addit: oder fromm und gerecht gemacht. Verba: Coepta enim justificatio est, non consummata, reddidit: Denn es ist alba eine angefangene, und nicht eine volkommene Ge= rechtigkeit. p. 98. a.

Tertia Wittebergæ in 4. teste Schlegello in Vita SPA-

LATINI, p. 195.

Quarta dialecto Saxoniæ infer Witteb. in 8. cum tit. Phis lips Melanchthons Linwyfinge un de hillige gottliche Schrift, dorch Georgium Spalatinum verdudschet. Gedruckt tho Wittenberg dorch Symphovianum Reinhart. 1525. Recensetur in Saligii Нія. А. С. Р. з. р. 532. & Конци деранті. В. Д. р. 76.

Quinta denique Halæ Saxonum in 8. referente Schlegello in Vita SPALATINI, p. 195. & HARDTIO in Autogr. To. I.

p. 2231

IV. Anno MDXXVI. versio hæc, denuo correcta, excusa est Witteberga in 8. fub tit.: Philippi Melanchthons gemeine Amweifung in Die heilige Schrift, Durch Georg Spalatinum verteutscht. Bum drittenmal übersehen, cum Spalatini præf. Recenfetur

censetur in Hardtii Autogr. To. I. p. 232. & in Schlegelii Vita SPALATINI, p. 195.

Erfurtensem hujus anni editionem in 8. referunt die Forts

gef. Samml. v. A. u. M. 1728. p. 194.

Alia denique dialecto Saxonia infer. hoc anno Witteberga typis Josephi Klugii in g. impressa est subtit.: Philippus Melanchthons gemene Unwyfinge un de hylligen godtlyken Scrifft, dorch Georgium Spalatinum vordüdeschet. Thom druddenmal mit al Iem Blyte gecorrigeret, mit einem Register. Wittemberch. MDXXVI. In fine: Dorch Joseph Klock. Ex foliis constat 144. Præmissa quoque est Spalatini præf. anni 1522. & Melanch-THONIS ep. ad PLETTENERUM. Index adjectus est duplex, articulorum & rerum. Habetur in mea bibliotheca, & recenfetur in Muhlii Bibliotheca, p. 666. & in Feverlini Supplementis Mstis ad Bibliothecam Symbol. In artic. de justific. & fide, omissa sunt verba: oder fromm und gerecht gemacht. Et latina: Coepta enim eft justissicatio, non consummata, vertuntur: Wente de Rechtverdinge ps angevangen, und nicht vullenbracht.

CLASSIS II. DE VERSIONE JUSTI JONÆ.

I. Postquam Melanchthon A. 1535. Locos medios idiomate latino publicaverat, anno fequenti 1536. repetendos, augendos atque emendandos: Justus Jonas versionem adornavit germanicam, A. MDXXXVI. Wittebergæ a G. Rhav in 4. impressam cum tit.: Loci communes, das ist, die fürnehmsten Artikel Christlicher Lehre Philippi Melanchthonis, aus dem Latin verdeutscht durch Justum Jonam. Saxoniæ Electori, Jo. FRIDERICO, dicata est Dom. Jubilate. Quid vero ille (non Lufherus, uti visum fuit Dn. Baumgarten in Rache. von M. B. P. VI. p. 409. fortassis ex Buddei Isagoge ad Theolog. p. 386. & Stollis Anleitung zur Theolog. Gelahrheit. p. 19.) hac occasione de Locis PHILIPPI, LUTHERI censuræ transmissis, judicaverit, in Seckendorfii Hist. Lutheranismi, Lib. 3. p. 142. legi potest. Recensetur hæc editio in Feverlini Biblioth. Symbol. p. 253. in Baumgarte n Nachr. von M. B. Vol.

Vol. VI. p. 407. in Catalogo Bibliotheca Cypriani, p. 114. & a SECKENDORFIO, l. c. Olim illam possidebat Dn. Andreæ, Pastor Stetinensis, ex cujus amica communicatione illa usus sum. Indeque intellexi, Jonam ex posteriore quoque editione, anni 1536. versioni suæ nonnulla inseruisse. Ex Wittebergenst addidit artic. de Angelis. In fine articuli de Libertate christ. ubi de impossibili usu eucharistiæ agitur, magis secutus est editionem Witteberg. anni 1536. quam præcedentem anni 1535. non tamen plene. Sed, in artic. de S. Coena, expressit verba editionis Argentor. A. 1536. supra, p. 20. ex Peucero adducta. Et sic quidem, ut germanice clarius loquatur, quam in textu habetur latino. Verba enim: Quod hac ipsa coena testatum vult, quod se ipsum nobis impertiat, reddidit: Daß ber Berr im Albendmahl zeuget, daß er fich uns warhaftig felbst gibt, daß er uns seinen Leib und Blut warhaftig zu geniessen giebt. Idem in antecedentibus observare licet. In artic. de 3. personis divinis, pro verbis: Pater transfundit, vel communicat, effentiam fuam, habet: Das Bild aber, da Gott der Bater fich felbst ansiehet, ist sein gottlich, naturlich Wes fen, das ift der Gohn. In art. de Sacramentis, non reddidit verba editionis Wittebergensis A. 1536. supra allegata: Sacramenta proposita sunt etc. Sed secutus est editionem Witteberg. A. 1535-& Argentor. A. 1536. In artic. de Bonis Oper. verba: Et tamen B. O. ita necessaria funt ad vitam æternam, vertit: Und die Fruchte des Glaubens find also dazu kommen, das ervige Leben zu erlangen. In artic. de libero arbitrio, in verbis: In hoc exemplo videmus, conjungi has caufas, ultimum vocabulum non expressit. Sed deinde verlionem verborum BASILII: Deus antevertit nos, vocat, mo-Sed nos viderimus, ne repugnemus, minus accurate vet, adjuvat. reddidit: Wenn du wilt, so kommt Gott zuvor, ruffet und hilft uns. Wir mogen zusehen, daß wir ihm nicht wiederstreben. Verba tamen: Wenn du wilt, de solo usur verbi explicantur.

II. A. MDXXXVII. Wittebergæ in 8. cura P. Seitz nova prodiit editio. Habetur in mea bibliotheca, & recenfetur in Hardtii Autogr. To. I. p. 345. & in Fortges. Samms. von U. u. N. 1728. p. 194. Nec video, hanc editionem a præceden-

te dissentire. Initium artic. 1. de Deo, est: Auf diese aller hoch: wichtigste gröffeste Frage, was Gott sev etc.

III. Eadem sequenti anno MDXXXVIII. ibidem repetita est in 4. docentibus HARDTIO in Autogr. To. I. p. 356. & Dn. BAUMGARTEN in Machr. v. M. B. Vol. VI. p. 408. & Dr. WAL-

CHIO in Biblioth. Theol. felecta, P. 1. p. 34.

IV. Ex anno MDXXXIX. editio Witteberg, in 8. recenfetur in HARDTII Autogr. To. I. p. 382. in FEVERLINI Biblioth. Symbol. p. 253. in WALCHII Biblioth. Theol. fel. P. 1. p. 34. in Catal. Biblioth. CYPRIANI, p. 749. & in Biblioth. J. A. FABRICII,

V. Equidem STIBERUS in Hift. Theol. dogm. p. 147. & cum illo Dn. WALCHIUS in Biblioth. Theol. fel. P. 1. p. 35. referunt editionem Lipsiens. A. MDXL. Quemadmodum der unparteils sche Bibliothecarius, P. 1. p. 42. ejusdem anni Wittebergensem: Unde vero illas habeant, non constat. In HARDTH Autographis, ex quibus reliquas editiones collegit Stiberus, non occurrunt. Nec alibi illas obfervavi. Nec editiones annorum 1542. 1558. 1571. ad hanc classem pertinent, ad quam illas retulit Dn. WALCHIUS I. c. p. 34. fed ad fequentem postremam referendæ funt.

VI. Certiora funt, que Dn. Walchius Lc. habet de hujus classis editione Norimbergensi, ad antiquum exemplar anni 1536. excusa A. MDCI. in 4. Non folum recensetur in Hist. Bibliothecæ Fabricianæ, P. IV. p. 231. fed etiam in Salign Hift. A. C. P. 3. p. 547. & in Feverling Biblioth, Symbol. p. 253. In LIPENII Biblioth. Theol. P. 2. p. 191. errore typographi annus expressus est 1602.

6. IV.

CLASSIS III. DE IPSIUS MELANCHTHONIS EDITIONIBUS.

I. Tandem ipfe MELANCHTHON Locas germanicas elaborare instituit, cum etiam ultimos concinnaret Locos latinos.

Prima hujus classis editio germanica prodiit Witteberga A. MDXLII. in 4. cum tit. Die Haupt-Artifel Christlicher Lehre, zus

sammengezogen durch Obil. Melanchth. im Latin genannt Loci communes Theologici, verdeutscht durch Justum Jonam, und im 1542. Jahr durch Phik Melancheb, wiederum durchsehen und gebessert. In editione Anni MDXLIV. art. von Kirchen Bewalt, oder von Schlüffeln, f. 264. b. fit mentio anni 1542. Und ist also Vasca zur Lere und Erinnerung vom Auszug aus Egypten bis auf dis 1542. Gabr etc. Ex titulo simul intelligimus, versionem Jo-NÆ non prorfus fuisse neglectam. Quemadmodumidem quoque hic est initium artic. 1. de Deo, & in sequentibus editionibus, usque ad annum 1553: Auf diese allerhochwichtigste, gröffeste Frage, was Gott sey. Remota tamen Jona epift. dedic. ad Ele-Gorem Saxon. MELANCHTHON novam præmilit præfationem ad lectorem: Daß eine ordentliche, reine, flare Summa Christs licher Lehre etc. Hanc editionem pollidet Dn. Erichson, Pastor Starkoviensis in Pomerania nostra, ex cujus relatione in typographia VITI CREUTZERI impressa est, ex foliis constans 352. ita quidem, ut textus finiatur in medio paginæ secundæ. Recenfetur etiam in HARDTH Autogr. To. I. p. 426. & in Fev-ERLINI Biblioth. Symbol p. 253. Hic addam, que in schedula quadam, P. Ebert Expositioni evangeliorum domin. & fest. (A. 1578. Francof. impresse in 8.) inserta, in bibliotheca mea antiqua manu scripta inveni: Judicium P. M. de suo libro Locorum communium recognito, factum 1542. anno, Witteberga, 5 Julii. Hæc editio plus proderit Studiosis Theologiæ, quam prior. Præterquam enim, quod D. Justus Jonas in priore verfione multa negligenter reddiderit, quæ a me ipfo jam majori cum diligentia recognita funt, dedi etiam operam, ut, quantum fieri poffet, terminos Theologicos, five de fide, five de aliis articulis, quibus junior Theologus in publicis concionibus uti debeat, quam propriisime redderem. Sentio enim, quantum utilitatis afferat proprietas fermonis, prafertim, fi de religione docendus est populus. Quare consulo, ut emas, legas adeoque familiarem tibi reddas, ut aliquando versatus in sacris literis, hune librum Locorum communium non folum voraffe, fed etiam concoxisse, ac in succum & sanguinem convertisse tuum videaris. Id autem, spero, te assequi posse, si in concionibus unum semper certum ali-

omnes tibi, perinde ut digiti tui, noti fuerint. Præterea decem fere Locos correxi, hoc est, totos alios feci, sicuti apparebit, si cum priore editione contuleris. Fortassis huc etiam pertinent verba Melanchthonis, To. V. Epist. a Jo. Sauberto Norimb. A. 1646. edito, p. 467. d. 16. Nov. (A. 1541.) scripta: Nunc pertexo germanicam editionem Locorum Theologicorum, quam emendari oportuit, quia interpretatio germanica sæpe deerraverat a sententia latina.

Auctor des Unpartheisschen Bibliothecarii To. I. p. 42. refert editionem hujus anni Lipsiensem.

II. Certior est editio anni MDXLIV. in 4. cum tit. Die Heubt-Artifel Chriftlicher Lere, zusammengezogen durch Philips pum Melanchthon, im Latin genant Loci communes Theologici. Berdeutscht durch Justum Jonam, Doctor. Und im 1542. Jar durch Philip Melanchth, widerum durchsehen und gebessert. Wittenberg 1544. In fine: Gedruckt zu Wittenberg durch Veit Creuger, MDXLIIII. Ex foliis constat 353. & textus definit in medio paginæ prioris, ita tamen, ut inter fol. 84. & 85. inferta fint folia 6. numeris non infignita, nec in præcedente editione anni 1542. obvia. De quibus in indice, post tit. vom Geses der Matur, indicatur: Daß die Zahl hie nicht auf einander gehet, sondern feche Blatter übrig find, das laffe dich, lieber Lefer, nicht irren. Ja, es sol dir lieb senn. Denn es ift ein febr nüslicher und nothis ger Zusak dazu kommen, nemlich die Auslegung und Erklarung der legten 5. Gebote Gottes, durch Herrn M. Philip Melanchthon. etc. Pleraque tamen jam in Locis germanicis anni 1537. extare, video. Præterea in mea edit. anni 1544. artic. de lege naturæ, incipit fol. 80 qui in edit. anni 1542. inchoatur fol. 74. Et in edit. anni 1542. f. 77. habetur: Register derselben, quod in edit. mea anni 44. legitur fol. 83. In hac quoque editione, excluso Loco de Angelis, iidem pertractantur articuli, qui in Locis mediis & fequentibus, licet alio interdum ordine, & quidam copiofius, quam in mediis. Habetur in mea bibliotheca, & olim

olim fuit Francisci Wessell, Senatoris & postea Consulis Strassundensis circa tempora reformationis. Recensetur etiam in denen Fortges. Samms. von 21. und N. 1728. p. 195.

III. Novas mutationes paffa est editio Wittebergensis anni MDXLIX. in 4. docente titulo: Die Beubt-Artifel driftlicher Lere, zusammen gezogen durch Philippum Melanthon, im Latin genant Loci communes Theologici, verdeudscht burch Justum Jonam. Doctor, und im 1549. Jar durch Philip. Melanth, wiederum durchsehen und gebeffert. Wittenberg 1549. In artic. von Kirs chen-Gewalt, oder von Schluffeln, fol. 158. b. dicitur: Und ift also Pasca zur Lere und Erinnerung vom Muszug aus Egypto bis auf die 1548. Jar etc. Unde intelligimus, quo anno hæc scripta sint. Habetur editio hæc in mea bibliotheca, & recensetur in denen Fortgef. Samml, von 21. u. R. 1728. p. 196. in Catalogo Bibliotheca Weidneriana, & in Kohlii gesammil. 3.23. p. 83. In duas partes divifa est. Priorem finit art. de evangetio, & constat ex foliis 116. Alteram incipit articulus de justificatione, & terminat art. de magistratu civili, ex foliis constantem 248. Post præfationem ad lectorem: Das eine ordentliche etc. ex editionibus annorum 1542. 1544. conservatam, loco sequentis præfationis: Bie in allen andern hohen Runften, hic alia Substituta eft: Mer nublich leren und lernen wil.

IV. Plures mutationes observare licet in editione anni MDLIII. a Melanchthone A. 1552. elaborata, (ut ex principio artic. de justificatione ejusque verbis: und wieder Osiandrum in diesem 1552. Jav, apparet) & sequente anno Wittebergæ vulgata in 4. De illa vid. Epistolæ Melanchthonis, a Peucero A. 1565. editæ, p. 287. Remota præcedentis editionis præfatione ad Lectorem, nova epistola, A. 1553. d. 24. Febr. scripta, uxori Joach. Camerarii consecrata est, in Corpore dostrinæ germanico conservata. Sequens etiam præfatio: Aser nussich seren und sevnen wil, mutata est, ut nunc in Corpore dostrinæ legitur. Titulus est: Heubtartisel Christischer Lehre, im Latin genannt Loci Theologici, etwa von D. Justo Jo-

NA in deutsche Sprache gebracht, jestund aber im 1553. Jar von Philippo Melanthon wiederum durchsehen. Et primi artic de Deo, initium est: In ernstlicher Anruffung Gottes. Recensetur in denen Fortgef. Samml. von 21. u. N. 1728-p. 197. &, occafione editionis anni 1558. in BAUMGARTEN Nachr. von M. B. Vol. VI. p. 409. Sed minus accurate, quia editiones annorum 1542. 1544. 1549. non vidit, ideoque solis editionibus hujus anni 1553. & sequentium tribuit, quæ tamen in antecedentibus jam conspiciuntur. Tantum verba ultima de S. C. Und bezeuget hiemit, daß er in uns wohnen wil, non leguntur in editionibus antecedentibus. Hæc editio anni 1553. repetita est anno fequente, cujus itaque recenfionem videas. An vero & quatenus Corpori doctrina germanico fuerit inserta, quod Pomerani affirmant in meo, Fascic. 1. Scriptor. Pomer. p. 328. & Fascic. 2. p. 13. 217. & cum illis CRAMERUS in Chron. eccles. Pomer. Lib. 3. p. 158. postea videbimus.

V. Hæc editio anni MDLIII. repetita est Wittebergæ A. MDLIV. in 4. cum eodem titulo & in typographia VITI CREU-TZERI. Habetur in mea bibliotheca, & recenfetur in Fever-LINI Supplem. Mstis Bibliotheca Symbol. & in Catal. Bibliotheca Muhliana, p. 46. In duas partes divisa est. Prior finitur articulo de Sacramentis, foliis absoluta 211. & tota differt ab editione anni 1549. ut novum opus haberi debeat, non nuda revisio, quod MAYERO nostro placet in Diff. de Locis Theol. PHIL. MELANCHTHONIS, p. 16. Articuli etiam, de Christiana libertate & de Spiritu & litera, transpositi sunt. Alteram vero incipit articulus de baptismo, ex foliis constantem 143. minusque diffentientem ab editione anni 1549. Que Dn. BAUMGARTEN in Machr. v. M. B. Vol. VI. p. 410. de editionibus A. 1553. 1555. refert, in hac quoque nostra observo, ubi etiam in artic. de S. C. omissa sunt testimonia HILARII & CYRILLI, in mediis & ultimis Locis latinis obvia. Sed, idem jam erat factum in germanicis A. 1542. 1544. 1549. Et in germ. mediis Annorum 1536. 1537. fublatum erat testimonium Cyrilli. Magis mirari licet, quod Melanchthon dictum Paulinum 1 Cor. X. 16.

in german. editione anni 1537. exlatina Argentoratensi A. 1536. obvium, in suis german. editionibus A. 1542. 1544. 1549. 1553. etc. prorsus neglexerit, æque ut in latinis ultimis. Quomodo vero dictum hoc intellexerit, præter loca, p. 20. adducta, docent Consilia Theol. lat. P. 11. p. 296. 297. 379. In nostra editione anni 1554. P. 1. f. 9. b. de Serveto dicitur: Und zu dies ser Zeit Servetus, der zu Paris neulich rasend in grausamer Unzsimniaseit gestorben ist, getobet haben. Quod etiam A. 1553. refert Melanchthon To. IV. Operum, p. 574. Parte 11. hujus Locorum editionis, f. 53. a. ex editione anni 1549. retinetur

annus 1548. VI. Anno MDLV. Wittebergæ in 4. ex officina VITI CREUTZERI nova prodiit editio correcta iterumque mutata, cum titulo: Seubtartitel Chriftlicher Lere, im Latin genandt Lock Theologici, etwa von D. Justo Jona in dentsche Sprach gebracht, jehund aber im MDLV. Jar von Philip. Melanth. wiederum durchseben. Wittenberg 1555. Dugs iterum habet partes. Quarum priorem finit artic. de peccatis actualibus, ex foliis constantem 85. Alteram incipit artic. de lege divina, folia habentem 275. Sola pars prior variis mutationibus ab editione anni 1554. discedere videtur. Inde P. 1. f. 10. a. de SERVETO dicitur: Der zu Jenf verbrandt ift, A. 1553. etc. Sed P. 11. f. 4. a. æque ut in edit. A. 54. f. 84. a. omissum est vocab. geoffenbab= ret hat, in editione anni 1556, restitutum. P. 11. f. 185, a. retinetur etiam annus 1548. in sequenti edit. mutatus in annum 1556. Porro autem P. 1. f. 30. b. vitiose legitur: Und find dies se gottliche Naturn. Et magis corrupte in edit. A. 1556. f. 30.b. Und sind diese gottliche Naturen. Quod etiam in ipso Corpore dostrina conservatum A. 1562. f. 352.b. Recte vero habet editio A. 1554. f. 27. a. Und find diese gottliche Matur. Aliter Corpus dostrinæ dialecti Saxon. infer. A. 1561. f. 196. a. Und find diese die gottliche Ratur. Editio hac A. 1555. in mea habetur bibliotheca. Alibi illam nondum observavi. Inprimis de illa legi meretur Epift. MELANCHTHONIS, ad JOH. MATHE-SIUM A. 1555. scripta de facra Coena, & To. II. Consilior. Theol. latin.

latin. p. 226. obvia. Fortassis etiam in Mylli Chronologia seriptorum Melanchthonis de illa leguntur sequentia: De his ipse Philippus in quadam ad Chytræum epistola: Judico, recentem
germanicam editionem meliorem esse libro, latine scripto, cui
titulus est: Loci Theologici. Victorinus Strigelius præferebat hos Locos germanicos alteris latinis & multis aliis Philippi
de doctrina Christiana scriptis sibris.

VII. Sequitur editio Wittebergensis A. MDLVI. in 4. iterumque ex officina VITI CREUTZERI, ex foliis constans 358. Titulus est: Heubtartifel Christlicher Lere, im Latin genandt Loci Theologici, etwa von Doctor Justo Jona in deutsche Sprach gez bracht, jehund aber im MDLV. Jahr von Philippo Melanthon wiederum durchsehen. Wittenberg 1556. In mea habetur bibliotheca, & in Catalogo Bibliotheca J. D. BREITHORI, Past. Wismar. p. 52. In artic. von Kirchen-Gewalt und Schluffeln, f. 268. legitur: Und ist also Pasca zur Lere und Erinnerung vom Auszug aus Egypto bis auf dis 1556. Jar. Cum in Hist. Libri Torgen-65, P. 1. p. 41. scripsissem, hanc quoque editionem varias passam esse mutationes: de veritate hujus assertionis dubitare placuit Dn. BAUMGARTEN in Machr. von M. B. Vol. VI. p. 411. Levioris momenti exemplum jam vidimus. Alias, easque majoris ponderis variationes observabis, si hanc nostram editionem comparare poteris cum præcedente anni 1555. Fol. 5. b. lin. 5. Fol. 51. b. lin. pen. Fol. 52. a. §. ult. Fol. 58. a. lin. 11. 25. Fol. 59. b. lin. 4. 23. Fol. 60. a. S. 1. & ult. Fol, 66. b. lin. 10. Fol. 68. a. S. 1. Fol. 69. a. S. ult. Fol. 72. a. S. 1. Fol. 73. a. §. 1. Fol. 73. b. §. 2. Fol. 79. b. lin. 17. Fol. 313. b. lin. 1. Video etiam vitia quædam typographica. Fol. 30. b. Diese gottliche Naturen. Fol. 246. b. Pf. 3. pro. 111. Fol. 262.a. lin. 1. Den Befehl, pro: Den Behelff. Fol. 332. a. BALBINA, pro: Blandina. Fol. 353. a. Der Stuel, pro: Der Stall. Fol. 12. a. legitur: Ich bin die Rebe. Ihr fend die Zweige. Et sic in edit. A. 1555. 1561. 1571. & in Corpore doctrinæ Misnico A. 1562. Sed in Corpore doctr. dial. Saxon. infer. Jet bin de Whynstock, gy synd de Twiege. Et in Corp. dolfer. Pomer. Jek bin

bin de Rancke etc. In Wachteri Glossario Rebe latine vertitur: palmes, surculus vitis, & vitis ipsa. Et sic in Schilteri Thesauro antiqu. Teuton. To. 3. p. 673. Sed Rancke tantum: palmes, ramus.

VIII. Anno MDLVII. prodiit Locorum versio Wendica, siteris satinis, & cura Primi Truberi. De qua vid. sinschuld. Nachr. 1711. p. 805. 806. A. 1728. p. 119. A. 1729. p. 711. Chr. Knauthen Annales typographici Lusatia super. p. 14. Satis in Hist. A. C. P. 1. p. 714. M. Adami in Vitis Theologor. German. p. 273. Hamburg. Berichte von gelehrten S. A. 1748. p. 598. 614.

IX. Ex A. MDLVIII. Wittebergensem editionem German. in 4. referunt Baumgarten in Nacht. von M. B. Vol. VI. p. 408. (De cujus recensione vid. antecedens num. IV.) Catalogus Bibliotheca Mayeriana, p. 780. & Moeno Francosurtana, p. 222. Fortges. Samml. von U. u. N. 1728. p. 199. & Kohlius im gesamml. B. 28. p. 83. Titulus præcedenti conformis est. An vero novas passa sit mutationes, non constat.

X. Norimbergensis anni MDLIX. in 4. recensetur in Hist. Bibliothecæ Fabricianæ, P. IV. p. 229. & in Catalogo Bibliothecæ Ussenbachianæ, To. I. p. 46.

XI. Anno MDLX. Loci inferti sunt Corpori dostrinæ Misnico, hoc anno idiomate Misnico Lipsæ typis Ern. Vögelini impresso in fol. cum præsatione Melanchthonis, A. 1559. d. 29. Sept. scripta. Paginas habet C. D. 1015. &, quantum ex collatione editionum A. 1554. 1555. 1556. intelligere licet, in illo habetur editio Locorum postrema anni 1556. vel 1558. Quæ anno quidem 1553. primum publicata, (Quare, illam Corpori Saxonico & Pomeranico infertam esse, dicunt Pomerani.) postmodum autem varias passa est mutationes, in Corpore dostrinæ obvias. Inde etiam retinetur error: Und sind diese gottsiche Naturen, in edit. Corporis dostr. A. 1562. p. 352. sine dubio ex editione anni 1560. derivatus. In eadem editione anni 1560.

P. 778. habetur error: Und der Stuel, pro: Und der Stall. Et p. 568. ein Regiment, ut in sequentibus C. D. editionibus, pro: ein neu Regiment, ut in Locis antecedentibus & consequentibus. Pag. 675. Den Besehl, pro: Den Behelff. Sed, P. 755. pro Balbina habetur Blandina. De utraque vid. Baronii Martyrol. Rom. d. 31. Mart. & 2. Jun. Hæc Corporis doctrinæ editio in mea habetur bibliotheca, sed valde mutila, ante biennium a totali interitu a me servata. Reblioth. B. Cypriani, p. 34. in Baumgarten Erlauterungen der Symbol. Schriften, p. 248. in Catalogo Biblioth. Hosemannianæ, p. 87. in mea Hist. Libri Torgens. P. 1. p. 39. 41. pro Lipsia legitur Witteberga.

Ex eodem anno MDLX. editionem Corporis doctrine Moeno Francofurtanam refert Dn. FEVERLIN in Biblioth.

XII. Sequenti anno MDLXI. Wittebergæ nova prodiit Locorum editio in 4. iterumque typis VITI CREUTZERI. Respondet editionibus A. 1556. 1558. quorum titulum quoque habet præfixum. Sed in sine, fol. 358. usque ad s. 362. additur Forma der öffentlichen absolution, die gesprochen wird, so iemand, der in öffentliche Sunde gesallen ist, hernach besehret wird. Habetur in mea bibliotheca, in Bibliotheca Rev. Dn. Collegæmei, D. LAUR. STENTZLERI, & in Catalogo biblioth.

Eodem anno Hans Kraft Wittebergæ in fol. edidit Corpus doctrinæ, & in illo Locos Theologicos, idiomate Saxoniæ inferioris, sed sine Indice. Fol. 362. a. retinuit nomen Balbein Fol. 182. a. lin. 17. habet: Andere Dinge, denn Lindere Dinge als Gott amprecken, ut Deum. Fol. 322. a. Dat Beveel, pro: Den Behelp. Sed fol. 343. b. habet: De Stall.

Stall. Et f. 197. a. desse de gottlicke Matur. In mea habetur Bibliotheca & in Bibliotheca Dn. Sparrenbergii, Pastoris Velgastensis in Pomerania nostra. Recensetur etiam in Dn. Feverlini Bibliotheca symbol. p. 2. in Hanii Hist. crit. A. C. p. 81. & in Muhlii Bibliotheca, p. 40.

AIII. Cum Dn. Hane I. c. scripsifiet, Corpus dossinae forte pluries (quam A. 1560.) Misnico idiomate excusum esse, erroneum hoc declarabat Dn. Baumgarten in denen Erstauterungen der Symbol. Schriften, p. 251. Igitur, præter editionem Francosurtanam, paulo ante n. XI. adductam, notamus editionem hujus idiomatis Lipsiensem in sol. A. 1562. Er paginas habentem 853. variosque indices. In mea servatur bibliotheca, & recensetur in Catal. Biblioth. J. A. Fabricus P. 1. p. 165. & in Lipenii Bibliotheca Theol. P. 1. p. 474. & in Fortges. Samml. von 21. u. N. 1747. p. 269. Plures editiones videantur infra n. 15. 16. 18.

Eodem anno MDLXII. PRIMUS TRUBERUS CUM ANTONIO DALMATA & STEPHANO CONSULE, Histriano, Tubingæ
in 4. literisque Cyrulicis ediderunt Lotorum versionem Croaticam. De qua vid. Jo. Vogtii Catal. libror. rarior. A. 1747.
p. 453. Knauthii Annales typographici Lusatiæ super. p. 14.
Salig in Hist. A. C. P. 1. p. 717. Unschuld. Nachr. v. 21. u. N.
1711. p. 803. A. 1728. p. 118. A. 1729. p. 711. Hamburg.
Berichte von gesehrten G. A. 1751. p. 696. A. 1748. p. 598. 614.

XIV. A. MDLXV. Wittebergæ idiomate Pomeranico in fol. prodiit prior pars Corporis dostrinæ Pomeranici, post præsationes ex soliis constans 352. Et in illa habentur Loci Menes ex soliis constans 352. Et in illa habentur Loci Menes ex soliis constans as a lancemanicum conversi, s. 131. b. Quæ vero translata sit Locorum editio, jam ante n. XI. expositi. Inde etiam fol. 146. a. legitur: Unde syndt desse gottlicke Maturen. Fol. 179. a. lin. 1. ein Regimente. Fol. 236. a. lin. 1. Dath Beveel. Fol. 271, b. habetur: Unde Stoel. Fol. 264. a. Blan-

BLANDINA. Videtur hæc versio immediate ex Lipsiensi editione Corporis dostrinæ Misnica anni 1560. traducta esse. ubivis consentit cum Wittebergenst editione dialecti Saxon. inferioris, n. XII. adducta, sed sensu & verbis ab illa recedit sæpissime. Quod contra Dn. BAUMGARTEN Elucid. libror. Symbol. p. 259. & Dn. D. WALCHII Biblioth. Theol. fel. P. I. p. 392. observandum. Vitiis etiam scatet fere innumeris. Nos hic, præter jam adducta, brevitatis causa notabimus sequentia. Que fi quis cum Corpore Mifnico utriusque dialecti & cum Locorum editionibus A. 1554. 1555, 1556. comparare poterit, veritatem a me dictorum observabit. Fol. 179. a. lin. 1. habet: ein Regiment, pro: ein nye Regiment. Fol. 217. a. l. 30. asse den, pro: asse be. Fol. 350. a. l. 23. integra linea omissa est: De gottlicke Matur heft geleden, sunder also: De Berr Christus heft geleden, welcker. Fol. 146. a. lin. 26. legitur: Erinneringe, pro: Bereinigung. Fol. 139. a. 3cf bin de Rancke, gy synd de Ewyge. Fol. 142. b. l. 26. unstrefflick, pro: unsterfflick. Fol. 236, a. l. 1. Beveel, pro: Behelp. Alia, integramque tractationem de Corpore dostrinæ Pomeranico, jam in Observ. de libris normal. eccles. Pomer. P. IV. exhibui.

XV. In Catalogo Bibliothecæ Uffenbachianæ, To. I. p. 43. ex A. MDLXIX. recensentur Corpus dostrinæ Melanchthonis german. simulque Loci Theol. Francos. ad Moenum editi a Sigism. Feyerabendt in sol. Referentur etiam in Fortzes. Samml. von A. und N. A. 1747. p. 969.

XVI. In Bibliotheca templi-Bardensis in Pomerania noftra habetur Corpus dostrinæ Misnicum, insertis Locis Theol. Wittebergæ ab Hans Kraft impressum in fol. A. MDLXX. Recensetur etiam in Catal. Biblioth. Ussenbachianæ, To. I. p. 43. & in Fevereini Biblioth. Symbol. p. 3.

XVII. In mea Bibliotheca habentur Heubtartikel Christlicher Lere, im Latin genannt Loci Theologici, etwa von Doctor Justo

Justo Jona in Deutsche Sprach gebracht, jehund aber im MDLV. Jar von Philippo Melanthon wiederumb durchsehen. Wittenberg, gedruckt durch Peter Sein, MDLXXI. in 4. & foliis 358. iterumque addita forma absolutionis publicæ, n. XII. memorata. Recensentur in Feverlini Biblioth. Symbol. p. 253.

XVIII. Denique commemoranda est Corporis dostrinæ simulque Locorum Theologicorum editio Servestana in sol. anno MDLXXXVIII. typisque Bonaventuræ Schmidt impressa. Possidet illam Dn. Erichson, Pastor Starkoviensis, & recensetur in Feverlini Biblioth. Symbol. p. 3. in Bibliotheca Muhliana, p. 39. & in Lipenii Biblioth. Theol. P. 1. p. 474.

XIX. Ipfius Melanchthonis judicia de tertia Locorum fuorum, tam latinorum, quam germanicorum, classe, To. I. Oper. f. 147. b. To. II. p. 152. in Præfationibus Locorum german. & in hac prima Historiæ nostræ parte, p. 32. 34. 49. 51. 53. 54. indicata sunt, vel legi possunt.

EPILOGUS.

Observationes Historico Theologicas de Libris normalibus ecclesiae Pomeranicae continuaturus, hac priore præsentis Historiae parte, tanquam illarum Capite XII. varias recensui Locorum Theologicorum Phil. Melanchthonis editiones.

Ex illis discimus 1) Grato erga Deum animo agnoscere origines & incrementa Theologiæ dogmaticæ in ecclesia nostra, indeque fluens insigne beneficium promotæ reformationis Lutheranæ. 2) In controversiis, Sec. XVI. contra Melanchthonis Locos agitatis, genuina illorum verba verumque illorum sensum ex Corpore dostrinæ & Tomis non semper cognosci posse, nisi comparatis antiquis Locorum editionibus, ab ipso Melanchthone prosectis. Quarum itaque notitia non utilis modo, sed summe necessaria est. 3) Inprimis hoc

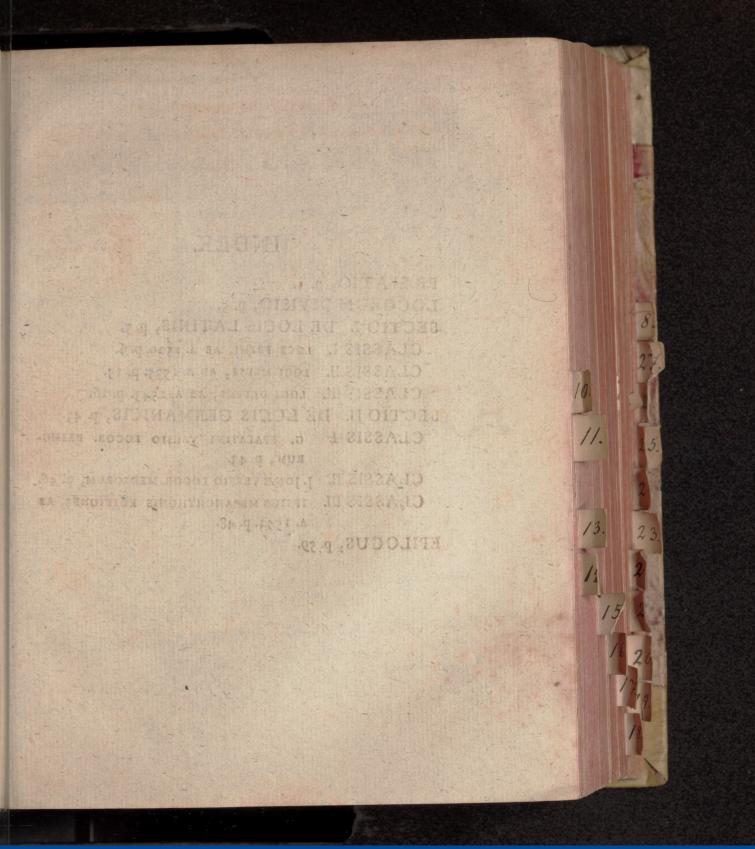

observare decet Theologos & Pastores ecclesiæ Pomeranica, si accurate muneris sui partes implere velint. Qui itaque non solum diligenter illas conquirant, sed assiduo quoque studio, ceu librum normalem, legant, meditentur & cum reliquis libris normalibus observent. 4) Ultimos Locos germanicos A. 1556. 1558. posteriores esse ultimis Locis latinis A. 1549. ideoque in judicandis ultimis Philippi sententiis illorum præcipue habendam esse rationem. Quod tamen a Theologis non semper observari, video.

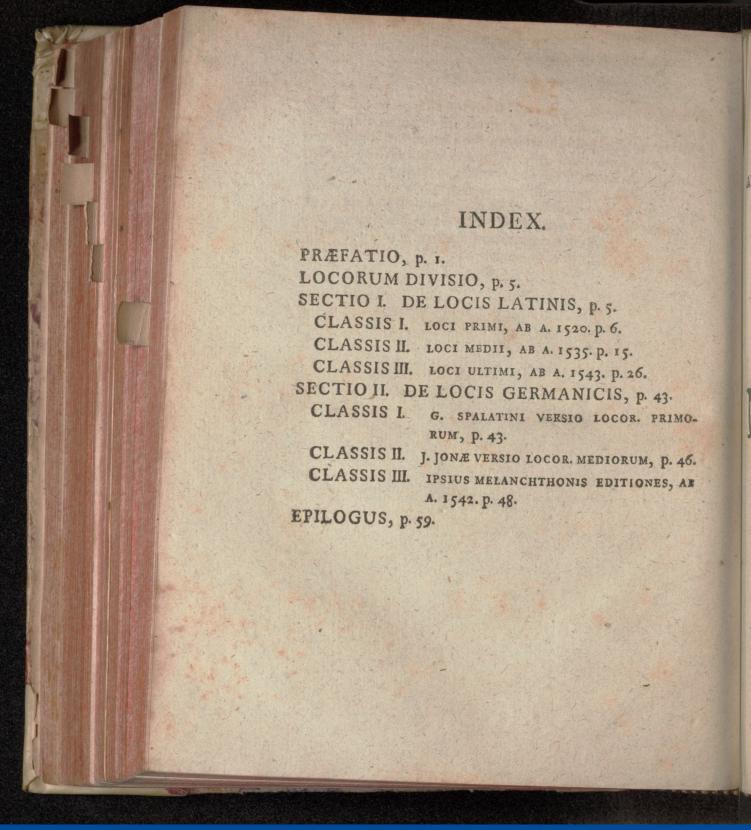

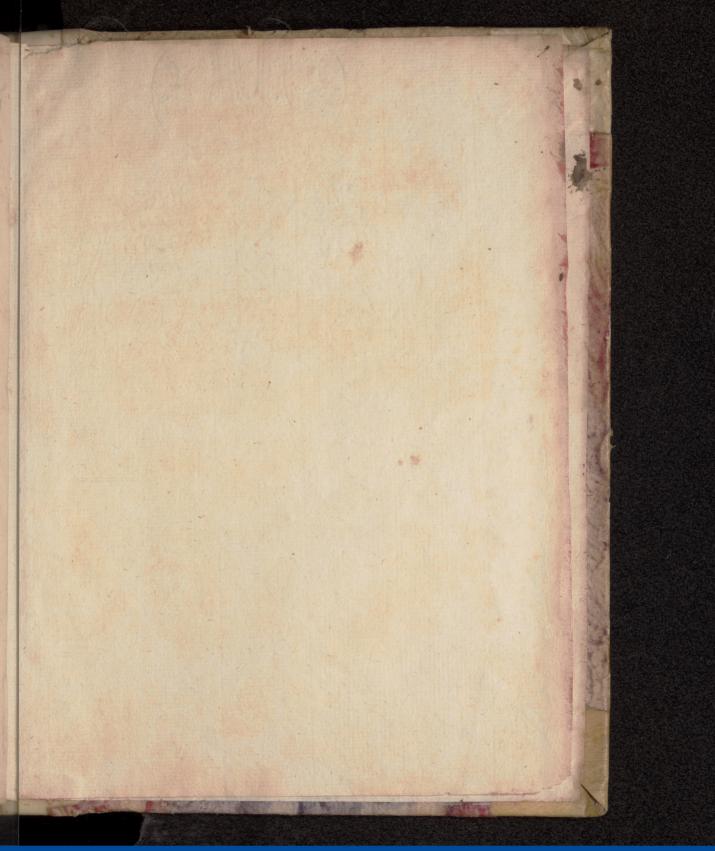

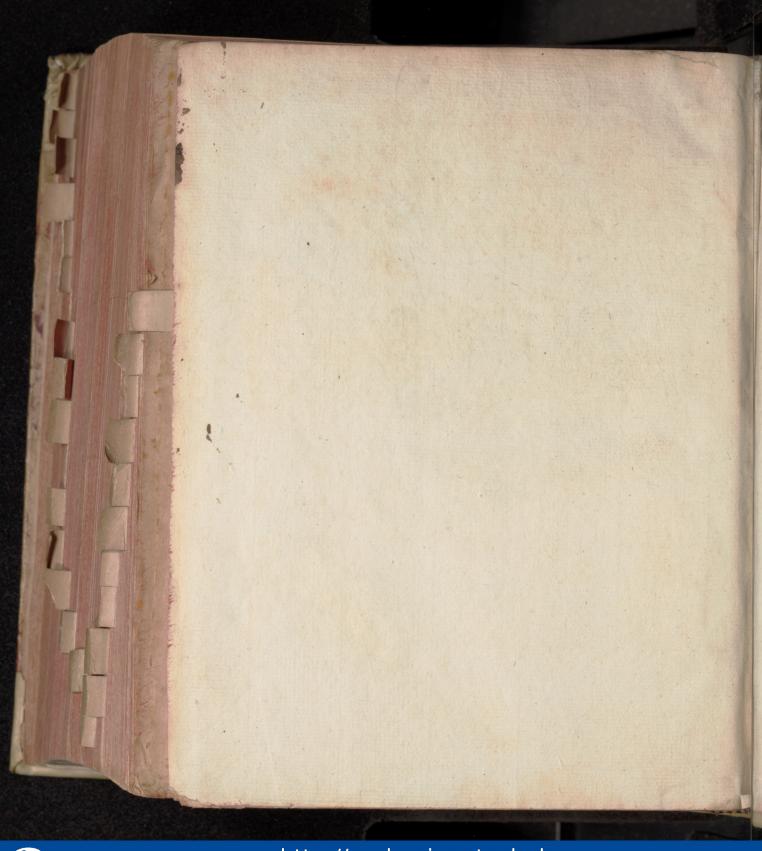

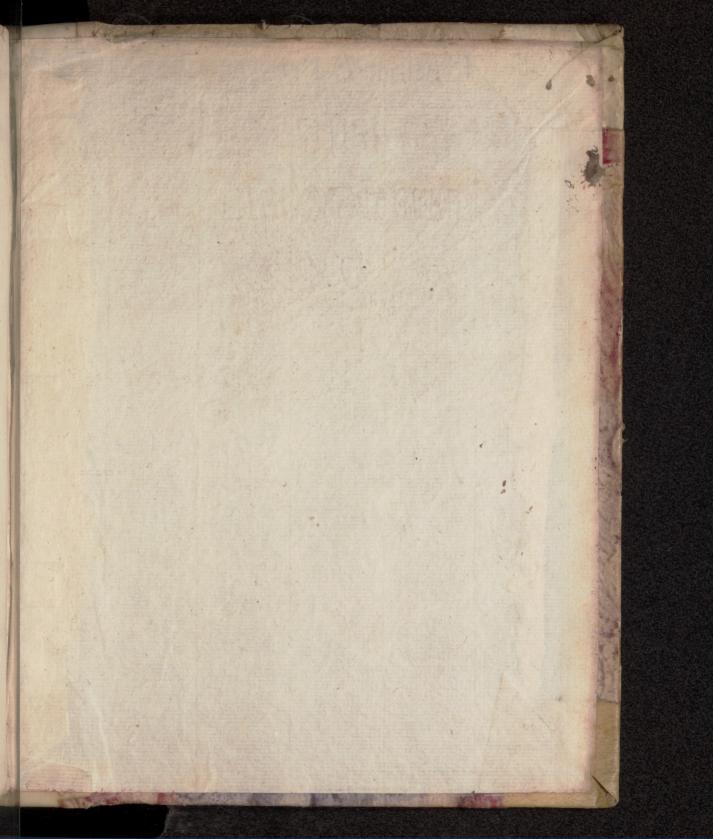
http://purl.uni-rostock.de /rosdok/ppn843543574/phys_0069

DFG

http://purl.uni-rostock.de /rosdok/ppn843543574/phys_0071

http://purl.uni-rostock.de /rosdok/ppn843543574/phys_0072

